

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 augustus 2019 met nummer RvVb-A-1819-1298
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0631-A

Verzoekende partijen	<p>1. de heer Nicolas DE BACKER 2. mevrouw Bénédicte VAN DESSEL</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Els DESAIR met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Schaliënstraat 1</p>
Verwerende partij	<p>de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het Departement OMGEVING</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 201</p>
Tussenkommende partijen	<p>1. de bvba TELENET GROUP</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Günther L'HEUREUX en Roel MEEUS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1200 Brussel, Gulledele 96 bus 3</p> <p>2. de nv ORANGE BELGIUM</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Pascal MALLIEN en Elias VAN GOOL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 24</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partijen een omgevingsvergunning verleend onder voorwaarden voor de plaatsing van twee telecomstations op de percelen gelegen te 2840 Rumst, Processieweg 6-8, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, nummers 35D3 en 39L6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.1.

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 augustus 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 augustus 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

1.2.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met een beschikking van 2 oktober 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De eerste en tweede tussenkomende partij dienen elk een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

2.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 juni 2019.

Advocaat Els DESAIR voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Stijn BRUSSELMANS *loco* advocaat Willem SLOSSE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Roel MEEUS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Pascal MALLIEN voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tweede tussenkomende partij dient op 21 november 2017 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “het bouwen van 2 telecomstations (plaatsing 2 nieuwe buispylonen met beide een hoogte van 25m voor 2 zendinstallaties en aanhorigheden voor 2 operatoren (Orange en Telenet)) op een voetbalterrein” op de percelen gelegen te 2840 Rumst, Processieweg 6-8, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, nummers 35D3 (pyloon 2) en 39L6 (pyloon 1).

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979, in woonuitbreidingsgebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Reet Centrum noord’, goedgekeurd op 22 juni 2017, meer bepaald in een ‘zone voor dagrecreatie’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 december 2017 tot en met 20 januari 2018, werden acht bezwaarschriften ingediend, onder andere door de verzoekende partijen.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer – dienst Luchtvaart adviseert op 15 februari 2018 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst adviseert op 29 januari 2018 gunstig:

“ ...

Bespreking van de bezwaren:

(...)

3. De masten worden geplaatst vlak naast een bestaand voetbalveld, en gelegen in een zone waar sportvelden zijn toegelaten. Volgens verlichtingsinstallateurs van verlichting bij sportterreinen zijn bij voetbalterreinen verlichtingsmasten van min. 16m hoog nodig, en hoger naarmate een hogere benodigde verlichtingssterkte (cfr. normen van de voetbalbond) nodig is (20 tot 32m hoge masten). Dat er masten komen in een sportzone nabij sportterreinen is dus te beschouwen als een gangbaar landschappelijk gegeven in een sportzone, en dus niet als landschapsvreemd element visueel storend te beschouwen zijn.

De slagschaduw van masten reikt bij de laagste zonnestand (december) ongeveer 85m ver. In de lente is dit slechts ca. 31m ver. De nabijgelegen woningen in de omgeving liggen op min. 50m (E. Roelandsstraat), 75m (Eikenstraat) en 100m (Beukendreef) van de masten. De schaduwwerping tot aan de woning is dus slechts voor een beperkt aantal woningen in feit, enkel in de winter, en de schaduw zal slechts van korte duur zijn, gelet op het smalle profiel van de masten. De lichten op de masten zullen dienst doen voor de verlichting van het speelveld bij gebruik. De straling van deze lichten wordt gericht op het speelveld en niet in de richting van de woningen in de omgeving. Hierdoor wordt feitelijke lichthinder vermeden.

Het bezwaar wordt niet-gegrond bevonden.

4. In het aanvraagdossier is een motivatie opgenomen waarom de masten nodig zijn, en dat deze tussen de bestaande zendinstallaties moet worden voorzien. We gaan ervan uit dat private bedrijven geen dergelijke investeringen zouden doen indien dit niet nodig zou zijn. In de omgeving van de A12 zijn er al masten van de providers. Het aangehaalde alternatief langs de A12 beantwoordt niet aan de liggingsvereisten om de beoogde verbetering van de dekking in deze zone op te lossen.

Het bezwaar wordt niet-gegrond bevonden.

(...)

7. De aanvraag moet beoordeeld worden overeenkomstig het RUP Reet Centrum Noord. Dit heeft ondertussen ter hoogte van de aanvraag het BPA Reet – Centrum en het gewestplan vervangen. De algemene voorschriften van dit RUP laten toe dat in elke bestemmingszone afgeweken kan worden van de bestemmingsvoorschriften voor de inplanting van nutsvoorzieningen. Het telecommunicatienetwerk is een nutsvoorziening. De inplanting van de constructies verhindert het realiseren en functioneren van de sportzone niet. In eerste orde kan teruggevallen worden op de afwijkingsbepalingen van art. 4.4.1 VCRO m.b.t. de afwijking van de hoogte van de constructies.

Het bezwaar wordt niet-gegrond bevonden.

8. Zelfs indien wordt teruggevallen op art. 4.4.7. VCRO m.b.t. de handelingen van algemeen belang, stelt het besluit van de vlaamse regering hieromtrent dat pylonen voor draadloze communicatienetwerken van minstens 20m ook als dusdanig beschouwd kunnen worden, als ze het ruimtelijk functioneren van het gebied en omliggende gebieden niet overschrijden. Uit de behandeling van voorgaande en volgende bezwaren blijkt dat we van oordeel zijn dat het ruimtelijk functioneren van het gebied en omliggende gebieden inderdaad niet wordt overschreden. Het bezwaar wordt niet-gegrond bevonden.

(...)

10. Uit de behandeling van voorgaande en volgende bezwaren blijkt dat we van oordeel zijn dat de aanvraag wel strookt met de beginselen van een goede ruimtelijke ordening.

Het bezwaar wordt niet-gegrond bevonden.

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De pylonen worden voorzien i.f.v. een afdoende dekking van draadloze telecommunicatienetwerken en i.f.v. de verlichting van het voetbalterrein.

Het betreft een aanvraag die deels samenhangt met de bestemming van het gebied (sport) en deels als nutsvoorziening wordt beschouwd (telecomnetwerk).

De aanvraag wijkt deels af van de bestemming van het gebied, maar kan in afwijking van de bestemming worden vergund overeenkomstig art. 0.3.11 van de RUP-voorschriften (nutsvoorzieningen).

De RUP-voorschriften voor de betreffende zone beperken de hoogte van gebouwen tot een maximale kroonlijsthoogte van 7m, maar doen geen uitspraken over constructies die geen gebouwen zijn. De technische gebouwen bij de pylonen vallen binnen de bepalingen van de RUP-voorschriften, die worden geacht de criteria van de goede ruimtelijke ordening in te houden.

De pylonen zijn aanzienlijk hoger dan de maximale kroonlijsthoogte voor gebouwen, maar met toepassing van art. 4.4.1. kan een afwijking worden vergund.

De aanvraag verhindert de realisatie en het functioneren van de eigenlijk bestemming als sportzone niet, gelet op de inplanting en de beperkte grondinname.

De aanvraag draagt zelfs bij tot het goed functioneren van de sportinfrastructuur, omdat ze ook gebruikt wordt i.f.v. verlichting van het sportterrein.

De pylonen worden geplaatst in een sportzone. Ze zullen door een hoogte en vanuit bepaalde hoeken bekeken duidelijk zichtbaar zijn. Pylonen zijn echter gangbaar bij sportvelden i.f.v. de verlichting van de sportterreinen. Pylonen worden dan ook niet als landschapsvreemd en niet als visueel storend in deze omgeving ervaren, te meer daar ze lokaal ingebed zijn in de sportzone en vanuit een hoger schaalniveau als onderdeel van de kern worden beschouwd waar bebouwing, bomen, en andere infrastructuur tot een heterogeen landschap leiden. De pylonen en technische gebouwen staan op ruime afstand van de omliggende woningen (min. 50m) en de school (min. 69m). De zendapparatuur voldoet aan de normen die in de Vlare-reglementering zijn vooropgesteld, en worden daarom als niet hinderend voor de gezondheid en voor het normaal functioneren van de omliggende woonomgeving en centrumfuncties beschouwd.

(...)

Algemene conclusie

De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang. De aanvraag wijkt slechts in beperkte mate af van de geldende stedenbouwkundige voorschriften. Met toepassing van art. 4.4.1. van de VCRO is de aanvraag vergunbaar.

...

Met een beslissing van 22 maart 2018 verleent de verwerende partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden aan de tweede tussenkomende partij:

“ ...

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

(...)

De aanvraag omvat een gemotiveerd verzoek tot afwijking.

De aan te passen telecomopstelling overschrijdt een hoogte van 20 meter maar kan desalniettemin beschouwd worden als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

De 2 nieuwe buispylonen zijn voorzien centraal in het gebied, symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein, hierdoor wordt er een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd.

De constructie bestaat uit 2 buispylonen van 25m waaraan de antennes en kleine technische elementen worden bevestigd, en de nodige antenne- en technische kabels via de binnenkant van de pylonen lopen, zodat deze niet zichtbaar zijn. Doordat de technische installaties van zowel Orange als Telenet bovengronds worden geplaatst aan de voet van

de pyloon, ontstaat er telkens een compact geheel en kan deze constructie beschouwd worden als twee puntopstellingen van openbaar nut.

De pylonen zullen tevens dienst doen als dragers voor de verlichtingsarmaturen van de voetbalclub die in de toekomst heel het A terrein willen kunnen verlichten en dus hierdoor reeds 2 pylonen minder zal moeten plaatsen.

Deze installaties zullen dienst doen als gemeenschapsvoorziening die behoort tot de gangbare telecom-infrastructuur en kan aldus naar onze mening als weinig bestemmingsgevoelig worden bestempeld waardoor de eigenlijke ruimtelijk ordening niet wijzigt.

De infrastructuur voor mobiele communicatie is een gemeenschapsvoorziening die verenigbaar is met de bestemming van het gebied. Aangezien ook de bestemmingscontext momenteel niet veranderd is en de overheid reeds vroeger heeft geoordeeld dat telecommunicatie-installaties als bestemming kunnen in eenzelfde omgeving, lijkt het ons logisch dat, in het kader van een behoorlijk bestuur, de vergunning kan worden verleend.

In een vergunning voor handelingen van algemeen belang mag in voorkomend geval steeds worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen (artikel 4.4.7 §2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). Ons lijkt gezien de gekozen inplanting en hiervoor vermelde informatie het architectonische en landschappelijke karakter niet in het gedrang gebracht door deze installatie met kleine voetafdruk.

Op basis hiervan kan de ruimtelijke impact van de opstelling op zijn omgeving als eerder beperkt worden beschouwd en is ze niet bepalend in die zin dat ze het ruimtelijk functioneren van de omgeving in gevaar zou brengen.

De hoogte van de buispylonen is strikt noodzakelijk om de beoogde kwaliteit te kunnen garanderen.

In toepassing van artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan er voor betreffende aanvraag principieel afgeweken worden van de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Reet centrum-noord'.

(...)

Samengevat hebben de bezwaarschriften betrekking op:

1. Er bestaat een reëel en door research omstandig gedocumenteerd risico voor de gezondheid en veiligheid van omwonenden en buurtscholen, die zich in de nabije omgeving van de voorziene inplanting van de masten bevinden.
2. De 25 meter hoge GSM masten zullen zware visuele hinder veroorzaken.
3. De 25 meter hoge GSM masten zijn niet noodzakelijk voor het beoogde doel (bereik van bepaalde operatoren in centrum Reet verbeteren).
4. De voorziene airco-systemen van de GSM masten zullen een constante geluidshinder veroorzaken voor de omwonenden.
5. De plaatsing van de GSM masten zal een negatieve impact hebben op de waarde van de omliggende woningen en terreinen.
6. De inplanting in een zone voor dagrecreatie is strijdig met het BPA Reet-Centrum en met het Gewestplan (woonuitbreidingsgebied) - strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften.
7. De voorgenomen handeling heeft een zeer grote ruimtelijke impact.
8. De handelswijze van de Gemeente in dit dossier is onverenigbaar met een onpartijdige objectieve adviesverlening door de Gemeente aan de vergunningverlenende overheid.
9. De beginselen voor overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening worden door de aanvrager niet gerespecteerd - strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening - niet

ruimtelijk inpasbaar (functionele inpasbaarheid, visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten,

(...)

INHOUDELIJKE BEOORDELING

De aanvraag heeft betrekking op het bouwen van 2 telecomstations op een voetbalterrein. Het betreft de plaatsing van 2 nieuwe buispylonen voor Orange en Telenet met beide een hoogte van 25m; op de nieuwe pylonen wordt tevens de verlichting voorzien voor het voetbalterrein. De 2 nieuwe buispylonen zijn voorzien centraal in het gebied, symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening— als uitvoering van art 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

functionele inpasbaarheid

Een zendstation is een installatie die beschouwd kan worden als een gemeenschapsvoorziening of een werk van algemeen belang. Het inplanten van een zendinstallatie is qua functie inpasbaar binnen een gebied voor dagrecreatie. De aangevraagde installatie voor mobiele communicatie dient gezien te worden als een complementaire inrichting die, gelet op de veranderende samenleving, niet meer weg te denken is in onze leef-en werkomgeving. Het plaatsen van de zendinstallatie maakt de bestemming van het uitvoeringsplan ook niet onmogelijk; integendeel, de installatie is noodzakelijk voor het goed functioneren van het gebied omdat deze installatie ten dienste staat van de gebruikers die zich in dit gebied bevinden en er wensen te telefoneren. De aanvraag is bijgevolg functioneel inpasbaar in de omgeving.

Mobiliteitsimpact

De aanvraag heeft geen impact op de mobiliteit of de verkeersafwikkeling in de omgeving.

schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid en visueel-vormelijke elementen

Duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom moet steeds gezocht worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuren en naar mogelijkheden tot medegebruik van bestaande basisstations in bestaande netwerken. Hoge gebouwen of andere bruikbare structuren zijn echter in de nabije omgeving niet terug te vinden, waardoor het vervangen van de bestaande pyloon noodzakelijk is geworden. De voorgestelde oppervlakte en hoogte voor het basisstation is noodzakelijk voor het optimaal functioneren ervan. Om de impact op de omgeving te beperken, werd geopteerd voor 2 lagere pylonen te plaatsen in plaats van 1 hogere pyloon. De technische kasten worden aan de voet van de pyloon geplaatst waardoor de totaal te gebruiken oppervlakte voor de nieuwe telecomstations beperkt blijft.

cultuurhistorische aspecten

De aanvraag heeft geen impact op waardevolle cultuurhistorische elementen.

het bodemreliëf

Er worden geen aanzienlijke reliëfwijzigingen (ophogingen of afgravingen) uitgevoerd.

hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt worden geen aanzienlijke hinder of nadelige gevolgen voor de onmiddellijke omgeving verwacht.

In de medische wetenschap is de discussie of en in hoeverre de nabijheid van niet-ioniserende elektromagnetische velden kan resulteren in schadelijke effecten op het menselijk gestel, nog steeds aan de gang.

(...)

Met het conformiteitsattest wordt derhalve geattesteerd dat de zendapparatuur van de verschillende operatoren in overeenstemming is met de normen die in Vlare II zijn vastgesteld. Indien die normen niet worden overschreden, wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd en dient aangenomen te worden dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat. Indien die normen worden overschreden, kan er geen conformiteitsattest worden afgeleverd, en dient de exploitatie van een zendantenne onmiddellijk te worden gestaakt.

(...)

Gelet op het voorgaande kan de inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening discretionair bevoegde vergunningverlenende overheid, gelet op de aard van het hypothetische stralingsrisico en de in iedere ruimtelijke context hoge bescherming uitgaande van de krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde reglementering in Vlare II, er in alle redelijkheid vanuit gaan dat de gezondheidsrisico's uitgaande van de aangevraagde zendmast verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening.

(...)

Er bestaat in elk geval geen enkele redelijke aanwijzing van het bestaan van een eventueel risico op gezondheidshinder die de vergunningverlenende overheid ertoe zouden kunnen brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

(...)

Al deze overwegingen en de voor handen zijnde conformiteitsattesten wijzen er dan ook op dat het voorzorgsprincipe volledig wordt gerespecteerd.

(...)

BESPREKING BEZWAREN OPENBAAR ONDERZOEK

1. *Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt.*

(...)

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

2. *Duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de visuele druk of impact op een gebied zoveel mogelijk beperken. Daarom moet steeds gezocht worden naar mogelijkheden tot bundeling van basisstations met bestaande gebouwen en/of constructies en naar mogelijkheden tot medegebruik van bestaande basisstations in bestaande netwerken. De nieuwe pylonen worden geplaatst naast een bestaand voetbalveld in een zone voor dagrecreatie. Volgens de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Reet Centrum noord' zijn constructies en gebouwen die rechtstreeks in verband staan met deze activiteiten aanvaardbaar. Verlichtingsmasten bij een sportterrein kunnen beschouwd worden als een gangbaar en noodzakelijk gegeven, en vormen geenszins een vreemd en visueel storend element. Het is dan ook een logisch gegeven dat de zendstations gebundeld worden met de verlichtingsmasten. Ook om de impact op de omgeving te beperken, wordt geopteerd voor 2 lagere pylonen gebundeld met de verlichtingsmasten in plaats van 1 hogere pyloon. De pylonen worden tevens voorzien*

centraal in het gebied, symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein. Hierdoor wordt er een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd en zal de visuele impact beperkt blijven.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

3. Uit de bijgevoegde coveragemap in het aanvraagdossier blijkt dat bijkomende zendinstallaties noodzakelijk zijn om overal voldoende dekking te hebben. De gekozen inplanting heeft tot doel een volwaardig en doorlopend zend- en ontvangstbereik te voorzien aan de gebruikers die zich bevinden in de omgeving en dat voor alle beschikbare technologieën. Er werd hierbij rekening gehouden met de wensen van de grondeigenaar, aanwezigheid en afstand tot naburige basisstations, de aanwezigheid, hoogte en afstand tot omliggende objecten, de haalbaarheid inzake inplanting van het basisstation voor de gemeente en de huidige gezondheidsnormen waaraan dient te worden voldaan.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

4. De airco-installatie die voorzien wordt, is dusdanig beperkt dat er geen specifieke milieuaanvraag of melding voor nodig is. Hieruit kan worden afgeleid dat voor dergelijke beperkte installatie er geen risico's zijn op geluidshinder.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

5. Dit bezwaarschrift heeft geen betrekking op elementen van stedenbouwkundige aard. De bepaling van een eventuele schade of minwaarde van de eigendommen of gebouwen in de buurt, die zou kunnen veroorzaakt worden als gevolg van het plaatsen van een telecommunicatiestation of zendmast, behoort niet tot de bevoegdheid van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. **Het bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard en wordt niet weerhouden.**

6. De aanvraag is gelegen binnen de begrenzing van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Reet Centrum-noord', meer specifiek in de zone voor dagrecreatie. Artikel 7.4.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat de voorschriften van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van de plannen van aanleg vervangen, tenzij het ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt. De aanvraag dient bijgevolg beoordeeld te worden aan de hand van de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De aanvraag is inderdaad niet in overeenstemming met de voorschriften van het van kracht zijnde plan. Artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt echter dat in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben, mag afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. In artikel 3, §2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 05/05/2000 en latere wijzigingen tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt gesteld 'Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7., §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op: ... 12° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en

internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylonen minstens 20 meter hoog zijn; ... Met toepassing van artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan er voor betreffende aanvraag principieel worden afgeweken van de voorschriften van het van kracht zijnde plan. **Het bezwaar wordt niet weerhouden.**

7. Artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijke beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben. De beperkte impact wordt door de aanvrager beschreven in een gemotiveerd verzoek tot afwijking. De aan te passen telecomopstelling overschrijdt een hoogte van 20 meter maar kan desalniettemin beschouwd worden als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. De 2 nieuwe buispylonen zijn voorzien centraal in het gebied, symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein. Hierdoor wordt er een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd. De constructie bestaat uit 2 buispylonen van 25m waaraan de antennes en kleine technische elementen worden bevestigd, en de nodige antenne- en technische kabels via de binnenkant van de pylonen lopen, zodat deze niet zichtbaar zijn. Doordat de technische installaties van zowel Orange als Telenet bovengronds worden geplaatst aan de voet van de pyloon, ontstaat er telkens een compact geheel en kan deze constructie beschouwd worden als twee puntopstellingen van openbaar nut. De pylonen zullen tevens dienst doen als dragers voor de verlichtingsarmaturen van de voetbalclub die in de toekomst heel het A-terrein willen kunnen verlichten en dus hierdoor reeds 2 pylonen minder zal moeten plaatsen. Het architectonisch en landschappelijk karakter wordt door de gevraagde zendinstallatie met kleine voetafdruk niet in het gedrang gebracht. Op basis hiervan kan de ruimtelijke impact van de opstelling op zijn omgeving als eerder beperkt worden beschouwd en is ze niet bepalend in die zin dat ze het ruimtelijk functioneren van de omgeving in gevaar zou brengen.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

8. Dit bezwaarschrift heeft geen betrekking op elementen van stedenbouwkundige aard. Voor de aanvraag in kwestie is de gewestelijke omgevingsambtenaar bevoegd om de beslissing te nemen omdat het een aanvraag betreft die moet behandeld worden volgens de gewone vergunningsprocedure maar niet moet voorgelegd worden aan de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie. Het College van Burgemeester en Schepenen van Rumst is in deze een adviserende instantie. De wettelijk voorgeschreven procedure werd gevolgd.

Het bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard en wordt niet weerhouden.

9. Volgens artikel 4.3.1., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen (...)

Zoals uit de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag blijkt, is de aanvraag functioneel inpasbaar in de omgeving, heeft de aanvraag geen impact op de mobiliteit of de verkeersafwikkeling in de omgeving, heeft de aanvraag geen impact op waardevolle cultuurhistorische elementen, worden er geen aanzienlijke reliëfwijzigingen uitgevoerd, wordt er geen aanzienlijke hinder of nadelige gevolgen voor de onmiddellijke omgeving verwacht en zijn de schaal, ruimtegebruik, bouwdichtheid en visueel-vormelijke elementen vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is verenigbaar met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel beroepen de verzoekende partijen zich op de schending van artikel 10 van de stedenbouwkundige voorschriften van het ruimtelijk uitvoeringsplan "Reet Centrum noord" van 22 juni 2017 (hierna: het ruimtelijk uitvoeringsplan), artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 2, 8° en 3, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2 en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen Algemeen Belang), de formele motiveringsplicht van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Zij betogen het volgende:

" ...

12.

In casu heeft het Bestreden Besluit een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van twee telecom-pylonen van 25 meter hoog.

Op basis van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP kunnen deze pylonen niet vergund worden. Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP is de maximaal toegelaten kroonlijsthoogte immers 6 meter.

Vandaar dat het Bestreden Besluit werd verleend op basis van artikel 3, §2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, wat vereist dat de Aanvrager in zijn

bouwaanvraag, en de vergunningverlenende overheid in het Bestreden Besluit, motiveert waarom zij van oordeel zijn dat twee telecom-pylonen van 25 meter hoog:

- een "ruimtelijk beperkte impact" zouden hebben; en
- "de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden" niet overschrijden.

Deze evaluatie dient te gebeuren aan de hand van (i) de "aard en de omvang" van het project en (ii) het "ruimtelijk bereik van de effecten" van de handelingen.

13.

Hierna zal blijken dat de motivering van het Bestreden Besluit uitermate summier is en geenszins aannemelijk maakt dat de ruimtelijke impact van twee pylonen van 25 meter hoog op die locatie als "beperkt" kan aanzien worden, zodat het Bestreden Besluit is genomen met miskennis van de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen aangezien het Bestreden Besluit niet op wettige wijze kon afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP.

Verzoekers hernemen hierna de motieven van het Bestreden Besluit, terug te vinden op pagina 6 van het Bestreden Besluit (behandeling van de vermeende functionele inpasbaarheid en het ruimtelijk aspect) en de pagina's 12-13, zijnde de repliek op de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek inzake de afwijking van het stedenbouwkundig voorschrift "dagrecreatie".

a) Telecom-masten niet noodzakelijk voor bereik

(...)

b) "Functionele inpasbaarheid" ten aanzien van omliggend gebied afwezig en niet onderzocht

Volgens het Bestreden Besluit zouden de telecom-masten functioneel inpasbaar zijn, aangezien de bestemming "dagrecreatie" door die pylonen niet onmogelijk zou worden gemaakt.

Deze overweging zegt enkel iets over het terrein zelf waarop de pylonen zijn ingeplant, zijnde de zone voor dagrecreatie.

Het zegt niets over het "ruimtelijk functioneren van (...) de omliggende gebieden", terwijl het Bestreden Besluit nochtans krachtens artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000 ook diende te onderzoeken of de masten van 25 meter hoog het ruimtelijk functioneren van die omgeving niet onmogelijk maken.

De gezinswoning van verzoekers maakt deel uit van die onmiddellijk omliggende gebieden. Hun eigendom start immers op 25 meter van pyloon 2, aangeduid op de Google Earth print (stuk 4).

In die onmiddellijke omgeving zijn er langs de Eikenstraat nog vele andere woningen gelegen op zeer korte afstand van de beide pylonen. Tevens is de gemeentelijke lagere school Eikenlaar op ongeveer 123 meter van pyloon 2 gelegen.

Daarenboven is Reet een landelijke gemeente (zie stuk 8 — locatieplan en foto's). Bij het opstellen en goedkeuren van het GRUP in 2017 heeft de gemeente er nog op toegezien dat een aantal woningen in de Eikenstraat opgenomen zouden worden in de inventaris van belangrijk erfgoed. Vlak bij de beoogde inplantingsplaats van de telecom-masten bevinden

zich meer dan 30 gebouwen en straten en landschappen, al dan niet beschermd, die in de Inventaris Onroerend Erfgoed werden opgenomen.

Gelet op de aanwezigheid van de residentiële omgeving op zeer korte afstand van de masten (en in het bijzonder de gezinswoning van verzoekers), en de aanwezigheid van een lagere school, en het landelijk karakter van de dorpskern, had het Bestreden Besluit dienen uit te leggen waarom zij van oordeel is dat twee telecom-masten van 25 meter hoog het ruimtelijk functioneren van dat omliggend gebied niet zwaar hypothekeren.

Daarover is in het Bestreden Besluit niets te lezen, wat ongetwijfeld te maken heeft met het feit dat verweerder (en de Aanvrager) er zich van bewust is dat de ruimtelijke impact van zulke twee 25 meter hoge telecom-masten op de omgeving hebben.

b) GSA dient geen alternatieve locaties te onderzoeken

Het Bestreden Besluit stelt dat moet gestreefd worden naar een bundeling van de telecominfrastructuur met bestaande gebouwen en naar medegebruik door operatoren. Dit zou in casu elders in de gemeente niet kunnen door de zogenaamde afwezigheid van hoge gebouwen in de nabije omgeving, zodat de inplanting van de telecom-masten langs het voetbalterreinen de enige optie zou zijn.

Hoger is reeds aangetoond dat deze motieven feitelijk onjuist zijn — zie ook plan gevoegd als stuk 7.

Het Bestreden Besluit diende bovendien niet na te gaan of er alternatieve locaties waren voor de inplanting van de twee telecom-masten van de Aanvrager.

Uw Raad heeft dit recent nog bevestigd (20 juni 2017, nr. RvVb/A/1617/0958):

(...)

Verweerder mocht bijgevolg enkel nagaan of de telecom-masten van 25 meter hoog, gelegen op deze specifieke locatie, zijnde in het midden van een dorpskern en op amper 25 meter van woningen, het ruimtelijk functioneren van de omgeving niet ernstig belemmeren.

Deze oefening is in casu kennelijk niet gebeurd. Mocht deze oefening zijn gebeurd, had verweerder enkel kunnen besluiten dat telecom-masten van 25 meter hoog, gelegen op deze specifieke locatie, zijnde in het midden van een dorpskern en vlak naast woningen, het ruimtelijk functioneren van de omgeving zeer ernstig belemmeren.

c) Geen motivering voor feit dat twee pylonen beter zijn dan één hogere

Het Bestreden Besluit tracht de omgevingsvergunning te verantwoorden door te stellen dat één hogere pyloon een grotere impact zou hebben gehad op de omgeving dan de twee vergunde lagere telecom-masten van 25 meter hoog.

(...)

Bovendien poneert verweerder dat één hogere mast minder storend is dan twee masten van 25 meter hoog, zonder in concreto uit te leggen waarom dit zo zou zijn.

De impact van één hogere pyloon op de omgeving hangt evident af van de locatie waar men die zou inplanten. Mogelijk kon een hogere pyloon verder van de dorpskern geplaatst worden (langs de autosnelweg zoals gebruikelijk is in België).

Bovendien weze herhaald dat verweerder geen alternatievenonderzoek diende te voeren ten bate van de operatoren. Verweerder diende zich te beperken tot het gemotiveerd en met de nodige zorgvuldigheid onderzoeken van het voorwerp van de omgevingsvergunningsaanvraag, wat hij kennelijk heeft nagelaten.

d) Telecom-masten zijn hoger dan verlichtingspalen

Verlichtingspalen bij een sportterrein zijn volgens het Bestreden Besluit een noodzakelijk gegeven en zouden geen visueel storend element zijn. Hetzelfde zou naar analogie gelden voor verlichtingspalen gebundeld met telecom infrastructuur.

Het Bestreden Besluit wekt hiermee — manifest ten onrechte — de indruk dat een mast voor de verlichting van een voetbalveld even hoog zou zijn als de in casu vergunde telecom-masten.

De standaardhoogte van verlichtingspalen voor recreatieve voetbalvelden is tussen de 12 meter en 18 meter. Zie hiervoor:

(...)

Aangezien SK Reet in vierde provinciale speelt, zou een verlichtingspaal van tussen de 12 en 15 meter hoog meer dan volstaan (wat ook overeenstemt met de huidige aanwezige verlichtingspalen van 13,5 meter hoog - zie stuk 9).

Dat het Bestreden Besluit masten van 25 meter hoog heeft vergund, heeft dus enkel en alleen te maken met het feit dat ze in hoofddorde gebruikt moeten worden voor de plaatsing van zendapparatuur voor mobiele telefonie, en — slechts ondergeschikt en bijkomend — voor de verlichting van het voetbalterrein.

Het Bestreden Besluit is bijgevolg kennelijk gebrekkig gemotiveerd, en gesteund op een gebrekkig onderzoek van de feitelijke gegevens van de zaak, door te laten uitschijnen dat een verlichtingspaal even hoog zou geweest zijn als de nu vergunde telecom-masten.

De redenering dat een verlichtingspaal even storend zou geweest zijn als een telecom-mast klopt derhalve niet, aangezien de verlichtingspalen minstens 10 meter minder hoog hadden dienen te zijn.

e) Telecom-pylonen zijn niet "centraal" ingeplant

Het Bestreden Besluit beweert dat de verlichtingspalen "centraal in het gebied" zijn ingeplant, en dat ze "symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein" zouden staan. Volgens de GSA zou "Hierdoor (...) een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd (worden)". Tevens zou daardoor de "visuele impact beperkt blijven".

Nazicht van de inplantingsplaats leert dat de pylonen absoluut niet "centraal" zijn ingeplant. Ze staan veel meer naar één zijde (de noordelijke zijde) van het voetbalterrein, verder weg van de parking van het voetbalterrein.

Daardoor staan ze net dicht bij de woning van verzoekers (...)

Hoe uit die inplanting een "afdoende afstand" tot de omliggende woningen zou kunnen afgeleid worden, is voor verzoekers dan ook een raadsel, en wordt door het Bestreden Besluit absoluut niet toegelicht.

Wat is overigens een "afdoende" afstand? Ook dat wordt door het Bestreden Besluit niet uitgelegd. Dit klemmt des te meer, nu noch in de verklarende nota van Orange Belgium N.V., noch in het Bestreden Besluit afstanden van de masten tot de omgeving worden vermeld. Hoe kan verweerder stellen dat een afstand "afdoende" is, indien die afstand niet gekend is, minstens niet vermeld is in het Bestreden Besluit?

Dat de visuele impact — door de inplanting — beperkt zou blijven, is al helemaal onbegrijpelijk. Zoals hoger aangegeven, wenst men 2 telecom-masten van 25 meter hoog in te planten waarvan één op amper 25 meter (l) van de perceelsgrens van verzoekers. Hierdoor zal hun zicht substantieel belemmerd en zwaar verstoord worden. Dat de installatie "een kleine voetafdruk" heeft — zoals de verklarende nota bij de bouw aanvraag stelt — is niet ter zake. Het gaat evident niet om de voetafdruk, maar wel om de impressionante hoogte.

De bewering van verweerder als zouden pylonen intussen deel uitmaken van het landschap, is totaal naast de kwestie. Het is niet omdat er op andere plaatsen telecom-masten staan op niet of minder storende locaties, dat ze niet storend zouden zijn op de nu voorziene locatie in het midden van een dorpskern, en vlak naast een reeks woningen waaronder die van verzoekers. Verzoekers merken hierbij op dat zichtbare telecom-masten in het algemeen naast autosnelwegen en hoofdwegen worden geplaatst ten einde de hinder voor residentiële en recreatiegebieden zoveel als mogelijk te beperken.

Dergelijke algemene overwegingen kunnen niet dienen als motivering vereist in het kader van artikel 3, §2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000.

14.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State en van Uw Raad dient de motivering van een stedenbouwkundige (omgevings-)vergunning concreet te zijn. Vage algemene overwegingen volstaan niet.

Een concrete motivering over waarom twee telecom-masten, van elke 25 meter hoog, niet storend zouden zijn in een dorpskern, op amper 25 meter van de perceelsgrens van verzoekende partijen, is in het Bestreden Besluit niet terug te vinden.

Verzoekers verwijzen naar het arrest van de Raad van State van 26 januari 2010 (nr. 200.010), dat precies handelt over telecom-masten naast een voetbalveld:

(...)

In dezelfde zin: RVVB van 20 juni 2017 (nr. RvVb/A/1617/0958):

(...)

Conclusie

Alvorens de andere elementen van het dossier af te wegen (verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, gezondheid, enz...) moet de vergunningverlener altijd in eerste instantie nagaan:

- of het voorwerp van de aanvraag compatibel is met de toepasselijke bestemmings- en stedenbouwkundige voorschriften;*
- en zo neen, of er toepassing kan gemaakt worden van een afwijkingsregeling in de mate dat dit door de Aanvrager wordt gevraagd en gemotiveerd.*

Dat de bouw van twee telecom-masten van 25 meter hoog strijdt met de toepasselijke voorschriften van het RUP (dagrecreatie) wordt niet betwist.

Rest de vraag of artikel 3, §2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 in casu kon toegepast worden om in redelijkheid van voormelde bestemming af te wijken. De toepassing van die afwijkingsregeling vereist een gedegen én concrete motivering voor het feit dat de geplande telecominfrastructuur een "ruimtelijk beperkte impact" zou hebben en geen afbreuk zou doen aan het ruimtelijk functioneren van het terrein én van het omliggende gebied.

Het Bestreden Besluit bevat die motivering niet. Verder dan enkele algemene overwegingen is verweerder niet gekomen. De in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen zijn dan ook manifest geschonden. Het middel is gegrond.

...

2.

De verwerende partij repliceert als volgt:

" ...

In de bestreden beslissing kan gelezen worden dat er sprake is van een strijdigheid met de stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften doch dat er voor handelingen van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact een afwijkingsmogelijkheid bestaat die vervat ligt in art. 4 4.7. VCRO:

(...)

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gesteld dat er ook in casu een gemotiveerde aanvraag was van de aanvrager om toepassing te maken van deze afwijkingsmogelijkheid.

Uit deze motivering, alsook uit de verdere motivering van de bestreden beslissing (o a de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening en de beantwoording van de bezwaarschriften) blijkt zeer nadrukkelijk dat de verwerende partij als vergunningverlenende overheid duidelijk heeft beoordeeld of de aangevraagde handeling als een handeling met een beperkte ruimtelijke impact aanzien kon worden en hierbij werd rekening houdend met de aard en de omvang van de handeling nagegaan of het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden werd:

(...)

Uw Raad kan zich niet in de plaats kan stellen van de verwerende partij als vergunningverlenende overheid voor wat betreft de beoordeling of het inderdaad gaat om een handeling met een ruimtelijk beperkte impact. (...).

Uit de hogerstaande motivering blijkt zeer duidelijk dat de verwerende partij is nagegaan of de handeling het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijdt en hierbij werd rekening gehouden met de aard en de omvang van het project.

4.1

Uit de hoger geciteerde motivering blijkt dat bij de gemaakte beoordeling ook rekening werd gehouden met het ruimtelijk functioneren van het gebied. Er wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat de inplanting van de pylonen centraal binnen het gebied plaatsvindt. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden worden deze pylonen effectief centraal in het gebied geplaatst. Er wordt correct gemotiveerd dat het plaatsen van de pylonen het gebruik van het gebied als gebied voor dagrecreatie niet in het gedrang brengt. Integendeel wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat pylonen naast sportvelden gebruikelijk zijn voor de verlichting ervan en dat in casu de pylonen gebruikt kunnen worden om verlichtingsarmaturen aan te bevestigen zodat er voor de verlichting van het sportveld al twee pylonen minder geplaatst

moeten worden. In de bestreden beslissing wordt dan ook correct en afdoende gemotiveerd dat het ruimtelijk functioneren van het gebied niet overschreden wordt.

4.2.

Uit de hoger geciteerde motivering blijkt dat bij de gemaakte beoordeling ook rekening werd gehouden met het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden. Er wordt ook uitdrukkelijk ingegaan op de impact die de pylonen en het gebruik ervan zou kunnen hebben op de rondom het gebied voor dagrecreatie gelegen woningen. Er wordt gemotiveerd dat een voldoende afstand tot de woningen in acht wordt genomen en dat door het voorzien van twee lagere pylonen in plaats van één hogere pyloon de visuele impact hiervan voor de woningen beperkt blijft. Ook werd in de motivering uitvoerig ingegaan op eventuele effecten die de pylonen zouden kunnen hebben op de gezondheid van de omwonenden. Uit deze motivering blijkt aldus dat het plaatsen van de pylonen nauwelijks invloed heeft op het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden. In de bestreden beslissing wordt dan ook correct en afdoende gemotiveerd dat het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden niet overschreden wordt.

4.3.

Uit de hoger geciteerde motivering blijkt dat bij de gemaakte beoordeling ook rekening werd gehouden met de aard van het project. Er werd uitdrukkelijk gemotiveerd dat de aanvraag voorzag in een installatie voor mobiele communicatie en dat dergelijke installaties onontbeerlijk zijn voor het goed functioneren van onze samenleving. Dit is geen onredelijke beoordeling nu een goede dekking van het mobiel netwerk sociaal-economisch zeer belangrijk is. Er wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat de installatie uit zijn aard noodzakelijk is voor het goed functioneren van het gebied en zijn gebruikers.

4.4.

Uit de hoger geciteerde motivering blijkt dat bij de gemaakte beoordeling ook rekening werd gehouden met de omvang van het project. Er werd uitdrukkelijk gemotiveerd dat de voorgestelde oppervlakte en de hoogte van het basisstation noodzakelijk is voor het functioneren ervan maar dat er - teneinde de ruimtelijke impact te beperken - geopteerd werd om twee lagere pylonen te plaatsen in plaats van één hogere pyloon.

5.

Op basis van al het bovenstaande moet dan ook vastgesteld worden dat de verwerende partij als vergunningverlenende overheid wel degelijk heeft onderzocht of het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende omgeving werd overschreden en daarbij werd rekening gehouden met de aard en de omvang van het project.

De verwerende partij is bij het maken van haar motivering uitgegaan van correcte feitelijke gegevens die op zorgvuldige wijze werden beoordeeld en op grond waarvan de verwerende partij in redelijkheid kon oordelen dat er sprake was van een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact dat er bijgevolg in toepassing van art. 4.4.7., §2 VCRO en artikel 3, §2 van het besluit van 5 mei 2000 kon worden afgeweken van de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

6.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen het niets eens zijn met de beoordeling die de verwerende partij ter zake heeft gemaakt.

6.1.

In de eerste plaats lijken de verzoekende partijen te stellen dat de vergunde pylonen niet noodzakelijk zouden zijn voor het bereik. (...)

6.2.

In de tweede plaats lijken de verzoekende partijen te stellen dat de beoordeling van de functionele inpasbaarheid ten aanzien van het omliggende gebied afwezig zou zijn en niet zou zijn onderzocht (...)

Wat dit punt betreft moet worden opgemerkt dat uit de bestreden beslissing wel degelijk blijkt dat de invloed op het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden werd onderzocht. Er werd in het bijzonder gesteld dat een installatie voor mobiele communicatie dient aanzien te worden als een complementaire inrichting die niet meer weg te denken is in een hedendaagse leef — en werkomgeving en dat deze ten dienste staat van de gebruikers van de omliggende gebieden.

Daarnaast werd er ook uitdrukkelijk ingegaan op de impact die de pylonen en het gebruik ervan zou kunnen hebben op de rondom het gebied voor dagrecreatie gelegen woningen. Er wordt gemotiveerd dat een voldoende afstand tot de woningen in acht wordt genomen en dat door het voorzien van twee lagere pylonen in plaats van één hogere pyloon de visuele impact hiervan voor de woningen beperkt blijft. Ook werd in de motivering uitvoerig ingegaan op eventuele effecten die de pylonen zouden kunnen hebben op de gezondheid van de omwonenden. Uit deze motivering blijkt aldus dat het plaatsen van de pylonen nauwelijks invloed heeft op het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden. In de bestreden beslissing wordt dan ook correct en afdoende gemotiveerd dat het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden niet overschreden wordt.

Ook in de beantwoording van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften werd er uitdrukkelijk ingegaan op de invloed van de aanvraag op de omliggende woongebieden. Er werd uitdrukkelijk gemotiveerd dat gelet op het feit dat de aanvraag zich situeert vlakbij een voetbalveld waarbij er doorgaans toch ook al pylonen en verlichtingsmasten verwacht kunnen worden dit het architectonisch en maatschappelijk karakter dat er daar op die plaats verwacht kan worden, niet in het gedrang wordt gebracht. (...)

6.3.

In een derde punt stellen de verzoekende partij dat het niet aan de vergunningverlenende overheid toekomt om alternatieve locaties te onderzoeken (...).

(...) Het loutere feit dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er steeds gezocht moet worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuur en naar mogelijkheden tot medegebruik van bestaande basisstations in bestaande netwerken moet worden gezocht doch dat in casu hoge gebouwen of andere bruikbare structuren in de nabije omgeving niet zijn terug te vinden, doet geen afbreuk aan het feit dat de verwerende partij als vergunningverlenende overheid bij het beoordelen van de aanvraag rekening heeft gehouden met de exacte locatie.

(...)

6.4

In een vierde punt stellen de verzoekende partijen dat er in de bestreden beslissing geen enkele motivering voorhanden zou zijn dat twee pylonen beter zouden zijn dan één hogere. (...)

Met deze kritiek lijken de verzoekende partijen zelf locatiealternatieven te onderzoeken. Zoals hogerstaand reeds werd aangehaald is dit niet de taak van de vergunningverlenende overheid.

De verwerende partij kon als vergunningverlenende overheid alleen maar vaststellen dat op de specifieke locatie waarop de aanvraag betrekking heeft, het plaatsen van twee lagere pylonen een beperktere ruimtelijke impact zou hebben dan één hogere pyloon en dit temeer gelet op de afstand van de pylonen tot de omliggende woningen. Er werd in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk verwezen naar het feit dat de thans vooropgestelde oppervlakte en de hoogte van het basisstation noodzakelijk zouden zijn voor het optimaal functioneren van de installatie en hieruit kan worden opgemaakt dat voor het voorzien van één hogere pyloon een grotere oppervlakte en hoogte noodzakelijk zouden zijn, waarvan de impact op de omgeving evident groter zou zijn geweest.

(...)

6.5.

In een vijfde punt stellen verzoekende partijen dat telecommasten hoger zijn dan verlichtingspalen en dat in het bestreden besluit ten onrechte de indruk zou worden gewekt dat een mast voor de verlichting van een voetbalveld even hoog zou zijn als de in casu vergunde pylonen.

Wat dit punt betreft moet worden opgemerkt dat geenszins met de betreden beslissing de indruk wordt gewekt dat de pylonen even hoog zouden zijn als de verlichtingspalen die geplaatst worden bij een voetbalveld. Enkel wordt in de motivatie van de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het plaatsen van pylonen sowieso vaak voorkomend is naast sportvelden (voor verlichting) en dat het plaatsen van pylonen sowieso een visuele impact heeft op het gebied. Echter wordt er gemotiveerd dat in casu de locatie naast een sportveld maakt dat er van de vergunde pylonen gebruik gemaakt kan worden om verlichtingsarmaturen op te bevestigen zodat er al minstens twee pylonen voor verlichting minder geplaatst moeten worden om het voetbalveld te verlichten.

(...)

6.6.

In een zesde en laatste punt stellen de verzoekende partijen dat ten onrechte zou worden geoordeeld in de bestreden beslissing dat de pylonen centraal in het gebied zouden worden ingeplant (...).

Moet evenwel worden opgemerkt dat wanneer de inplanting van de pylonen binnen het gebied voor dagrecreatie wordt bekeken het geenszins kennelijk onredelijk is om te stellen dat deze pylonen centraal in dit gebied worden opgericht. Het loutere feit dat deze pylonen mogelijk net iets meer naar één zijde van het centraal gelegen voetbalterrein staan, is geenszins een argument om te stellen dat er geen sprake meer zou zijn van een centrale ligging.

(...)

Ook bekritiseren de verzoekende partijen de motivering in de bestreden beslissing die stelt dat er een afdoende afstand tot de omliggende woningen wordt gerespecteerd. De verzoekende partijen beperken hun kritiek evenwel tot het stellen dat het niet duidelijk zou zijn wat een afdoende afstand is.

Wat dit punt betreft moet worden opgemerkt dat er in de bestreden beslissing een afdoende motivering werd opgenomen over wat de impact van de pylonen zou zijn naar de omliggende inwoners en woningen. Hierbij werd vastgesteld dat er naar mening van de verwerende partij als vergunningverlenende overheid sprake is van een afdoende afstand. Het gaat vervolgens in het kader van een vernietigingsberoep bij uw Raad niet op om gewoon de vraag te poneren naar wat een afdoende afstand is zonder in concreto aan te tonen of aannemelijk te maken dat de verwerende partij als vergunningverlenende overheid

in casu op geheel onzorgvuldige, foutieve of kennelijk onredelijke wijze afstand heeft geoordeeld dat er sprake is van een afstand.

*De verzoekende partijen tonen met hun uiteenzetting in hun verzoekschrift geenszins aan dat de motivatie die door de verwerende partij als vergunningverlenende overheid werd gehanteerd om de vergunning te verlenen niet afdoende is, gebaseerd zou zijn op foutieve feitelijke gegevens of dat deze gegevens op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze zouden zijn beoordeeld.
...*

3.

De eerste tussenkomende partij zet het volgende uiteen:

“ ...

22. De vergunde installaties zijn handelingen van algemeen belang.

Verzoekende partijen voeren onder meer de schending aan van artikel 2, 8° van het Afwijkingenbesluit. (...)

Het staat niet ter discussie dat de vergunde installaties beantwoorden aan de omschrijving van artikel 3 § 2, 12° van het Afwijkingenbesluit en dus handelingen van algemeen belang zijn (...)

De aangevoerde schending van artikel 2, 8° van het Afwijkingenbesluit moet worden verworpen.

23. *De vergunde installaties kunnen beschouwd worden als handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.
(...)*

25. De verleende afwijking is gemotiveerd in de bestreden beslissing.

*Ook in de bestreden beslissing is de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO en artikel 3 § 2, 12° van het Afwijkingenbesluit gemotiveerd.
(...)*

*Bijkomend kan verwezen worden naar de bespreking van het 7e bezwaar dat is ingediend tijdens het openbaar onderzoek:
(...)*

26. Verzoekende partijen bekritisieren de verkeerde motieven.

*Verzoekers bekritisieren de motieven van de bestreden beslissing `terug te vinden op pagina 6 van het Bestreden Besluit (behandeling van de vermeende functionele inpasbaarheid en het ruimtelijk aspect) en de pagina's 12-13, zijnde de repliek op de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek inzake de afwijking van het stedenbouwkundig voorschrift Dagrecreatie". Vervolgens wordt de kritiek van verzoekers gebundeld onder de volgende titels:
(...)*

Waarna verzoekers concluderen dat de bestreden beslissing de vereiste motivering voor de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO en artikel 3 § 2, 12° van het Afwijkingenbesluit niet bevat. Er zou slechts sprake zijn van 'enkele algemene overwegingen' in dat verband.

Hiermee moet worden vastgesteld dat verzoekers (minstens ten dele) hun kritiek ontwikkelen in verband met de verkeerde motieven van de bestreden beslissing

Pagina 6 van de bestreden beslissing betreft de 'Inhoudelijke beoordeling' van de aangevraagde installaties. Dit is de toets aan de goede ruimtelijke ordening (...) Verzoekers bekritiseren dus in werkelijkheid de uitgevoerde toets aan de goede ruimtelijke ordening en niet de beoordeling van de ruimtelijk beperkte impact van de vergunde installaties op p. 4 van de bestreden beslissing. (...)

Pagina's 12 en 13 van de bestreden beslissing behelzen (een deel van) de bespreking van de bezwaren die zijn ingediend tijdens het openbaar onderzoek. Hierbij is het wel zo dat de bezwaren 6 en 7 die zijn besproken op p. 12-13 van de bestreden beslissing de toepassing van de afwijkmogelijkheid betreffen. Alleen deze overwegingen in de bestreden beslissing zijn relevant in het licht van de toepassing van de afwijkmogelijkheid. De bespreking van andere bezwaren op p. 12-13 van de bestreden beslissing heeft geen uitstaans met de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO.

Nu verzoekers hun kritiek in het geheel niet in verband brengen met de motivering van de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO en artikel 3 § 2, 12° van het Afwijkingenbesluit op p. 4 van de bestreden beslissing, faalt het eerste middel in recht.

Eerste kritiek. De opportuniteit van de vergunde installaties.

(...)

28 Tweede kritiek. De functionele inpasbaarheid in een gebied voor dagrecreatie.

(...)

Opnieuw moet vastgesteld worden dat de kritiek van verzoekers niet ter zake doet bij de beoordeling van de toepassing van artikel 4.4.7, § 2 VCRO en artikel 3 § 2, 12° van het Afwijkingenbesluit. De functionele inpasbaarheid van het aangevraagde is louter een aandachtspunt of criterium in het kader van de toets aan de goede ruimtelijke ordening. (...) In artikel 3 § 2 van het Afwijkingenbesluit daarentegen is geen sprake van een beoordeling van de functionele inpasbaarheid, maar wel van de ruimtelijk beperkte impact van de handeling wat inhoudt dat moet worden nagegaan of de handeling de grenzen van het ruimtelijk (niet functioneel!) functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijdt aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke (niet functionele!) bereik van de effecten van de handeling. Het is dan ook logisch dat bij de beoordeling van de gevraagde afwijking op p. 4 van de bestreden beslissing geen beoordeling gemaakt wordt van de functionele inpasbaarheid van de vergunde installaties in het gebied voor dagrecreatie en in de omliggende gebieden. Dit toont wederom aan dat verzoekers de beoordeling van de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO en de toets aan de goede ruimtelijke ordening door elkaar halen en in hun kritiek op de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO verkeerdelijk hun pijlen richten op motieven die uitsluitend kaderen in de toets aan de goede ruimtelijke ordening en niet in de beoordeling van de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO.

De verwijzing vanwege de verzoekers naar de hoogte van de vergunde pylonen is in dit verband dan ook niet pertinent. De functionele inpasbaarheid van een constructie is iets anders dan haar ruimtelijk-visuele inpasbaarheid.

Hoe dan ook kan moeilijk betwist worden dat de vergunde installaties functioneel inpasbaar zijn in een recreatiegebied. Zij staan namelijk ten dienste van de recreanten en bezoekers van dit gebied. Verzoekers betwisten dit als dusdanig niet.

Ten onrechte beweren de verzoekende partijen dat verwerende partij voor wat betreft de beoordeling van de functionele inpasbaarheid louter oog heeft gehad voor het

recreatiegebied. Bij de bespreking van de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek wordt in de bestreden beslissing namelijk als volgt overwogen:

“Uit de bijgevoegde coveragemap in het aanvraagdossier blijkt dat bijkomende zendinstallaties noodzakelijk zijn om overal voldoende dekking te hebben. De gekozen inplanting heeft tot doel een volwaardig en doorlopend zend- en ontvangstbereik te voorzien aan de gebruikers die zich bevinden in de omgeving en dat voor alle beschikbare technologieën. Er werd hierbij rekening gehouden met de wensen van de grondeigenaar, aanwezigheid en afstand tot naburige basisstations, de aanwezigheid, hoogte en afstand tot omliggende objecten, de haalbaarheid inzake inplanting van het basisstation voor de gemeente en de huidige gezondheidsnormen waaraan dient te worden voldaan.”
(eigen onderlijningen)

Verwerende partij heeft dus uitdrukkelijk overwogen dat de vergunde installaties de dekking verbeteren voor alle gebruikers in de omgeving van de installaties. Dit impliceert tevens de gebruikers die zich in de omliggende woongebieden bevinden. Het is daarbij niet nodig noch vereist dat verwerende partij woordelijk naar dit woongebied verwijst. Voor zover als nodig herinnert tussenkomende partij eraan dat uw Raad oordeelt dat gsm-installaties als installaties van openbaar nut en algemeen belang principieel in overeenstemming zijn met woongebied. Er kan dan ook niet redelijkerwijze in twijfel getrokken worden dat gsm-installaties ten dienste staan van (onder meer) de bewoners van een woongebied.

De verwijzing van de verzoekers naar andere woningen in de Eikenstraat en naar de lagere school Eikenlaar gelegen op ongeveer 123m van de vergunde installaties, is dan ook niet pertinent. Nog afgezien van de vraag welk persoonlijk belang de verzoekers hebben om te verwijzen naar andere woningen dan hun eigen woning en naar een school die op maar liefst 123m van de projectsite gelegen is, staat het niet ter discussie dat de vergunde installaties principieel verenigbaar zijn met de omliggende woonbestemming en functioneel ook ten dienste staan van de bewoners van het omliggende woongebied. De bewering dat Reet een landelijke gemeente zou zijn, verandert hier niets aan. Gsm-installaties zijn ook functioneel inpasbaar in landelijke gemeenten, want ook in landelijke gemeenten moeten inwoners, werkende mensen en passanten anno 2018 mobiel kunnen bellen.

29. Derde kritiek. De bundeling van telecommunicatie-infrastructuur.

(...)

Vooreerst betwist tussenkomende partij het belang van de verzoekers bij dit middelonderdeel. Hoger in het verzoek tot vernietiging werpen verzoekers namelijk op dat binnen een straal van 1,5 km rond de projectsite 5 bestaande telecommunicatiestations zouden voorkomen waaraan — volgens de verzoekende partijen — de vergunde installaties hadden kunnen worden toegevoegd. Verzoekers kunnen in een volgend middelonderdeel niet plots het tegenovergestelde beweren en aanvoeren dat de vergunningverlenende overheid geen alternatieve inplantingsplaatsen in overweging mag nemen en dus net niet mag verwijzen naar bestaande telecommunicatiestations die in aanmerking zouden komen. Het verzoek tot vernietiging is op dit punt tegenstrijdig en er valt niet in te zien welk rechtmatig belang de verzoekers zouden kunnen doen gelden bij het bekritisieren van een maximale bundeling van telecommunicatie-infrastructuur.

Opnieuw stelt tussenkomende partij vast dat de bekritiseerde overweging in de bestreden beslissing over de bundeling van telecommunicatie-infrastructuur uitsluitend kadert binnen de toets aan de goede ruimtelijke ordening. (...) Precies om deze reden betreft verwerende partij geen overwegingen inzake de onmogelijkheid om de vergunde installaties te bundelen met bestaande telecommunicatie-infrastructuur of met bestaande gebouwen in

zijn beoordeling van de toepassing van artikel 4.4.7 § 2 VCRO en van artikel 3 § 2, 12° van het Afwijkingenbesluit op p.4 van de bestreden beslissing. Opnieuw richten verzoekers hun pijlen verkeerdelijk op een motief in de bestreden beslissing dat louter kadert in de toets aan de goede ruimtelijke ordening.

Voor de goede orde preciseert tussenkomende partij dat de overweging van verwerende partij inzake de bundeling van telecommunicatie-infrastructuur niet foutief is. (...)

30 *Vierde kritiek. Twee pylonen in plaats van één.*

(...)

De redenering van verzoekers dat de beoordeling of één hogere pyloon een grotere visuele impact heeft dan 2 kleinere pylonen afhangt van de locatie waar deze wordt ingeplant, waarbij zij verwijzen naar een mogelijke inplanting van een hogere pyloon verder weg van de dorpskern zoals langs de autosnelweg, houdt om dezelfde reden geen steek. Hoger is reeds gewezen op de rechtspraak van uw Raad die stelt dat de vergunningverlenende overheid gebonden is door het voorwerp van de aanvraag en bijgevolg ook door de locatiekeuze van de aanvraag. Verwerende partij diende de aangevraagde installaties dan ook alleen maar te beoordelen op de gekozen locatie en niet op een denkbeeldige (niet nader gepreciseerde) locatie verder weg van de dorpskern ergens langs de autosnelweg.

Tussenkomende partij begrijpt ook de verwijzing van de verzoekers naar het vermeende alternatievenonderzoek niet goed. Er valt niet goed in te zien wat dit te maken heeft met de kritiek op de overweging inzake de hoogte van de vergunde pylonen.

Het valt op dat verzoekers de inhoud zelf van het bestreden motief, namelijk dat de plaatsing van 2 telecommunicatiesites op één pyloon resulteert in een hogere pyloon dan wanneer elk van deze sites wordt geplaatst op een eigen pyloon, niet betwisten. Om redenen van voldoende bereik en vermijden van interferentie is het inderdaad zo dat hoe meer operatoren aanwezig zijn op één pyloon, hoe hoger deze pyloon zal worden. Om één al te hoge pyloon te vermijden is er in deze dan ook voor gekozen om voor beide betrokken operatoren een eigen pyloon te voorzien van een beperktere hoogte die bovendien dienst zullen doen als verlichtingspalen voor het voetbalterrein. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van verwerende partij om dit feitelijk element als één van de gegevens van het dossier te betrekken in zijn beoordeling van de ruimtelijk-visuele impact van de vergunde installaties. In geen geval tonen de verzoekende partijen aan dat het kennelijk onredelijk was van verwerende partij om dit element in zijn beoordeling te betrekken.

Vijfde kritiek. De vergunde pylonen zijn hoger dan verlichtingspalen.

(...)

Verzoekende partijen leggen verwerende partij woorden in de mond die geenszins blijken uit de bestreden beslissing. Verwerende partij overweegt louter dat de vergunde pylonen 'tevens dienst [zullen] doen als dragers voor de verlichtingsarmaturen voor de voetbalclub die in de toekomst heel het A terrein willen kunnen verlichten en dus hierdoor reeds 2 pylonen minder zal moeten plaatsen'.

En ook (...)

Het is een feitelijk gegeven dat de vergunde pylonen gebundeld worden met 'gewone' verlichtingspalen rondom het voetbalterrein waardoor 2 verlichtingspalen minder zullen moeten worden geplaatst.

Verwerende partij zegt hiermee echter niet dat de visuele impact van een gsm-pyloon van 25m identiek is aan deze van een verlichtingspaal. Verzoekers formuleren dan ook kritiek op een motief dat niet is gegeven in de bestreden beslissing.

Uw Raad aanvaardt ten andere uitdrukkelijk dat bij de beoordeling van de visuele impact van een gsm-pyloon rekening wordt gehouden met de bundeling met bestaande puntinfrastructuur zoals verlichtingspalen, ook al heeft de bestaande puntinfrastructuur een lagere hoogte:

(...)

De kritiek van de verzoekende partijen op de overweging van verwerende partij dat de vergunde pylonen gebundeld worden met verlichtingspalen rondom het voetbalterrein, toont niet aan dat het kennelijk onredelijk was om dit feitelijke gegeven in de beoordeling te betrekken.

Het staat ten andere buiten kijf dat verwerende partij in zijn beoordeling is uitgegaan van een correcte voorstelling van de vergunde installaties. Onder de beschrijving van de aanvraag vermeldt verwerende partij expliciet dat de aanvraag de plaatsing van 2 buispylonen met elk een hoogte van 25m behelst. Ook onder de motivering van de toepassing van de afwijkmogelijkheid verwijst verwerende partij uitdrukkelijk naar de hoogte van 25m van de 2 vergunde buispylonen. Verwerende partij was zich dan ook terdege bewust van de hoogte van de vergunde buispylonen en is in zijn beoordeling uitgegaan van een juiste voorstelling van de zaken. Daarbij heeft verwerende partij niet overwogen dat deze buispylonen een identieke hoogte zouden hebben als de andere verlichtingspalen rondom het voetbalterrein, maar alleen dat zij gebundeld worden met andere verlichtingspalen rondom dit terrein en dat aldus 2 verlichtingspalen minder moeten worden geplaatst. Er is dan ook geen sprake van een verkeerde voorstelling van de zaken, noch in hoofde van verwerende partij, noch naar de lezer toe van de bestreden beslissing.

32. Zesde kritiek. Over de centrale inplanting van de vergunde pylonen.

(...)

Tussenkomende partij repliceert dat verzoekers de bewoordingen van verwerende partij verkeerd interpreteren. Verwerende partij overweegt namelijk niet dat de vergunde pylonen centraal op het voetbalterrein worden voorzien, maar wel centraal in het (recreatie) gebied.

(Afbeelding van het gebied voor dagrecreatie met aanduiding van de vergunde pylonen (bron: RUP 'Reet Centrum Noord'))

Hiermee worden de vergunde installaties niet opgericht op de grens met de omliggende woon- en tuinstroken, maar houden zij daarvan precies enige afstand. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om te stellen dat de inplanting centraal in het recreatiegebied gebeurt en niet aan de zijkant daarvan die zich dicht bij de omliggende woningen situeert.

(...)

Er is geen verplichting voor verwerende partij om de afstand van de vergunde installaties ten opzichte van de omliggende woningen cijfermatig uit te drukken. Op basis van de stedenbouwkundige plannen kunnen verzoekers perfect nagaan wat (ongeveer) de afstand van de vergunde sites is ten opzichte van hun perceel en hun woning. De bewering van de verzoekers dat de dichtstbijzijnde pyloon op amper 25m van de perceelsgrens wordt opgericht, is overdreven. 45m is correcter. De afstand tot de woning van de verzoekers bedraagt zo'n 80m. Het is dan ook niet onredelijk om te overwegen dat door de centrale inplanting van de vergunde installaties een afdoende afstand gehouden wordt ten opzichte van de omliggende woningen en dat de visuele impact beperkt blijft. Verzoekers zijn het er

misschien niet mee eens, maar tonen niet aan dat verwerende partij kennelijk onredelijk heeft geoordeeld.

De overweging van verwerende partij (..) toont (..) aan dat verwerende partij (..) oog heeft gehad voor (...) het ruimtelijk functioneren van het omliggende woongebied, en dat rekening is gehouden met het ruimtelijk bereik van de effecten van de vergunde installaties. Het afwegingskader van artikel 3, §2 van het Afwijkingenbesluit is toegepast en gehonoreerd. De bewering van de verzoekers dat verwerende partij alleen de impact op het recreatiegebied zelf heeft beoordeeld en niet de impact op het omliggende woongebied, berust dan ook op een foutieve of onvolledige lezing van de bestreden beslissing.

(...)

Tussenkomen de partij leest in de bestreden beslissing geen motief dat zou stellen dat gsm-pylonen deel zouden uitmaken van het landschap, zoals verzoekers beweren. Deze kritiek van de verzoekers faalt dan ook in feite. Hoe dan ook heeft uw Raad geoordeeld dat een overweging in een vergunning waarin wordt gesteld dat 'het zicht op enkele gsm-antennes in de ruimere omgeving sinds lang tot het gebruikelijk straatbeeld op tal van plaatsen in Vlaanderen behoort, zowel in de bebouwde omgeving in landelijke gemeenten maar ook in stedelijke gebieden', niet kennelijk onredelijk is. Verzoekers kunnen alleszins niet redelijkerwijze voorhouden dat gsm-pylonen alleen maar vergund zouden kunnen worden naast autosnelwegen en hoofdwegen en niet 'in het midden van een dorpskern'. Indien deze redenering wordt gevolgd, zou er in vele dorpskernen niet of onvoldoende mobiel gebeld kunnen worden. Inmiddels zijn gsm-antennes en —pylonen ook in landelijke gemeenten een gangbare verschijning.

...

4.

De tweede tussenkomende partij zet het volgende uiteen:

“...

*3.1.4. In het algemeen dient voorafgaandelijk te worden benadrukt dat de GOA als bevoegd vergunningverlenend bestuur beschikt over **een discretionaire bevoegdheid** om art. 4.4.7, §2 toe te passen (...) Verzoekers tot vernietiging dragen de bewijslast om aan te tonen dat de GOA bij deze beoordeling een dwingende wetskrachtige norm heeft geschonden.*

Hieronder zal worden aangetoond dat verzoekers tot vernietiging falen in deze bewijslast. Binnen haar discretionaire bevoegdheid heeft de GOA in de bestreden beslissing op een volkomen wettige wijze geoordeeld dat de aanvraag kan worden beschouwd als een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact waarvoor kan worden afgeweken van de toepasselijke lokale stedenbouwkundige voorschriften.

*3.1.5. In het algemeen verwijst tussenkomende partij vervolgens naar de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing betreffende het in concreto kunnen toepassen van art. 4.4.7, §2 VCRO en art. 3, §2, 12' van het Besluit van 5 mei 2000. Onder meer **op bladzijden 6, 11, 12 en 13 van de bestreden vergunningsbeslissing motiveert de GOA dit in extenso** (stavingstuk 2, p. 6, 11-13).*

3.1.6. Hieronder zal tussenkomende partij zich beperken tot het punctueel repliceren op de ongegronde argumenten die verzoekers tot nietigverklaring ter ondersteuning van hun eerste middel opwerpen in hun verzoekschrift tot nietigverklaring (p. 5-11).

Betreffende het vermeend gebrek aan lokale noodzaak van de nagestreefde 2 bijkomende zendlocaties binnen de publieke telecommunicatienetwerken van tussenkomende partij en Telenet

(....)

Betreffende de functionele inpasbaarheid

3.1.12. Op p. 6-7 van hun verzoekschrift stellen verzoekers tot vernietiging dat de GOA onvoldoende zou hebben onderzocht of en gemotiveerd waarom de vergunningsaanvraag functioneel inpasbaar is in de bestaande omgeving en geen disproportionele impact zou hebben op het ruimtelijk functioneren van het gebied. Dit is echter volstrekt onjuist. Tussenkomende partij citeert uit de motivering van de bestreden beslissing (stavingstuk 2, p. 6, 11 en 12):

(...)

3.1.13. De loutere bewering dat de bovenstaande motivering onvoldoende expliciet de nadruk legt op de inpasbaarheid in de ruimere omgeving, in het bijzonder het nabije woongebied, vormt geen grond van onwettigheid.

Ten eerste blijkt uit de bovenstaande passages alsook uit het geheel van de motivering van de bestreden beslissing dat de GOA weldegelijk de gehele nabije bestaande ruimtelijke context in overweging heeft genomen. Zo kan onder meer worden verwezen naar volgende passages:

(...)

De stelling van verzoekers tot vernietiging dat deze motivering uitsluitend betrekking zou hebben op de zeer beperkte contouren van het recreatiegebied en de GOA bij het verwijzen naar "de omgeving" geen rekening zou hebben gehouden met de verenigbaarheid met de omliggende woongebieden, overtuigt derhalve allerminst.

Betreffende de bewering dat de bestreden beslissing niet nader zou motiveren dat twee pylonen beter zijn dan één

3.1.14 Verzoekers tot vernietiging durven op p. 7-8 van hun verzoekschrift te argumenteren dat de bestreden beslissing onwettig is omdat in het kader van de beoordeling van de vergunningsaanvraag als een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact onvoldoende zou zijn gemotiveerd waarom de keuze voor twee lagere pylonen, beter is dan één, zoals op meerdere plaatsen in de bestreden beslissing overwogen.

- Ten eerste vereist de formele motiveringsplicht niet dat alles tot in zijn uiterst consequenties wordt toegelicht, in het bijzonder niet wanneer duidelijk is dat de discretionair bevoegde GOA van mening is dat twee in hoogte lagere pylonen ruimtelijk beter inpasbaar zijn dan het niet-aangevraagde alternatief van één hogere pyloon.
- Ten tweede is dit motief feitelijk juist en pertinent. (...) indien voor zowel het netwerk van tussenkomende partij als van Telenet de noodzakelijke zendantennes (zie stavingstukken 6.a. en 6.b.) dienden te worden geplaatst op éénzelfde pyloon, deze unieke pyloon niet 25 meter hoog, maar ongeveer 6-7 meter hoger (derhalve meer dan 30 meter) zou moeten zijn. (...) Uit beide middelen van verzoekers tot vernietiging blijkt duidelijk dat zij de hoogte van 25 meter van de vergunningsaanvraag als het meest problematisch beschouwen. De keuze voor twee pylonen beperkt de noodzakelijk vereiste maximale hoogte voor deze openbare nutsvoorzieningen echter gevoelig. Derhalve kan worden betwijfeld of verzoekers zelfs een belang hebben om dit ongegronde argument op te werpen.
- Ten derde zorgt het gegeven dat de 2 pylonen, die (...) op een met de korte zijden van het A-voetbalveld evenwijdige rechte lijn staan op weerszijden van het veld, voor een

visueel meer harmonieuze invulling. (...) Minstens is de beoordeling dienaangaande door de discretionair bevoegde GOA allesbehalve kennelijk onredelijk of feitelijk onjuist.

Betreffende het gegeven dat de zendfunctie ervoor zorgt dat de pylonen een hogere maximumhoogte hebben dan de trapezemasten van traditionele amateur voetbalveldverlichting

3.1.15. Op p. 8-9 van hun verzoekschrift werpen verzoekers tot nietigverklaring op dat de motivering van de beoordeling van de vergunningsaanvraag in de bestreden beslissing als een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact, "omdat een verlichtingspaal tussen 12 en 15 meter hoog meer dan zou volstaan". Wederom is dit een ongegrond argument:

- De feitelijke bronnen die verzoekers hierbij citeren, blijken nogal selectief. De standaardhoogte van voetbalverlichting op een oefenterrein blijkt immers hoger te zijn. (...)
- Ten tweede wordt nergens in de bestreden beslissing overwogen dat de hoogte van 25 meter strikt noodzakelijk is voor de verlichtingsfunctie. (...) De bewering van verzoekers tot vernietiging dat de bestreden beslissing "manifest ten onrechte" "de indruk wekt dat een mast voor de verlichting van een voetbalveld even hoog zou zijn als de in casu vergunde telecom-mast" (verzoekschrift p. 8) is dan ook feitelijk volstrekt onjuist.
- Wat wel zo is, en dit behoort tot de dragende motieven van de bestreden beslissing, is dat:
 - o (i) zonder de voor een openbare dienstverlening noodzakelijke pylonen voor zendantennes er hoe dan ook reeds sprake zou zijn van in de omgeving uiterst zeer zichtbare masten voor voetbalveldverlichting;
 - o (ii) de gecombineerde veld- en zendverlichtingsfunctie zorgt voor een positief ruimtelijk rendement in de zin van art. 4.3.1, §2, 2°, b) VCRO;
 - o (iii) zoals hierboven weergegeven, het gegeven dat de veldverlichtingsarmaturen nu op een hogere hoogte worden geplaatst effectief ook beter is voor de functie die het vervult voor het recreatieve voetbalterrein; en
 - o (iv) de veldverlichting nu is geplaatst op meer ranke en visueel minder belastende buispylonen in plaats van de meer goedkope trapezemasten die een voetbalclub als SK Reet anders had geplaatst wanneer zij over voldoende geld beschikte om te investeren in eigen veldverlichting.

Al deze elementen zijn uiterst pertinent als motivering waarom het voorwerp van de vergunningsaanvraag zowel kan worden beoordeeld als een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact als zijnde in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening. Dat de GOA de gecombineerde zend- en veldverlichtingsfunctie meermaals benadrukt, is dan ook allerminst een argument dat de onwettigheid van de bestreden beslissing zou aantonen maar veeleer het tegendeel hiervan.

Betreffende de overweging in de bestreden beslissing dat de pylonen "centraal" zijn ingepland

3.1.16. Als finaal argument trachten verzoekers tot nietigverklaring op p. 9 van hun verzoekschrift te stellen dat de beoordeling van de aanvraag als zijnde een handeling van algemeen belang onwettig zou zijn omdat de GOA in de bestreden beslissing overweegt dat de pylonen "centraal zijn ingeplant" en "symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein" zouden staan, waardoor "een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd wordt" en "de visuele impact beperkt" zou blijven. Wederom is deze argumentatie ongegrond in het licht van het eerste middel.

- Ten eerste dient eens te meer te worden benadrukt dat de GOA discretionair bevoegd is en dat, indien de GOA meent dat door de inplanting van de pylonen, "een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd" wordt, dit niet onwettig is zolang dit niet feitelijk volstrekt onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn. De GOA beoordeelt discretionair wat zij beschouwt als "een afdoende afstand". (...)
- Ten tweede is de beoordeling door de GOA dat de pylonen "centraal zijn ingeplant" geenszins feitelijk onjuist. Verzoekers tot vernietiging nemen het ganse achterliggende niet-woongebied als referentiepunt en, aangezien het A-voetbalterrein het meest dicht bij de bestaande bebouwing bevindt, beoordelen verzoekers tot vernietiging dit vanuit hun optiek als "niet-centraal". De twee zend- en verlichtingspylonen worden echter wel op een met de korte zijde van het A-voetbalterrein en de middenlijn evenredige lijn vrij centraal aan weerszijden van het A-terrein geplaatst. Dit is wat pertinent is voor de voorliggende vergunningsaanvraag. (...)
- De stelling van verzoekers tot vernietiging waarbij zij in het bijzonder laken dat de zend- en verlichtingspyloon langs de zijde van het voetbalterrein die die het dichtst gelegen is bij de bestaande bebouwing, zich bevindt "op amper 25 meter van de perceelsgrens van verzoekers", overtuigt ook allerm minst. Doordat wanneer het donker is en de verlichtingsfunctie actief is deze georiënteerd is op het terrein, zullen verzoekers tot vernietiging bij gebruik van het voetbalterrein in de herfst en winter minder last hebben van deze ene pyloon (die dicht bij hun eigendom is geplaatst) dan van de verder gelegen pyloon die wel in de richting van hun eigendom schijnt. Verzoekers tot vernietiging kunnen niet concreet aantonen welke alternatieve inplanting van de twee zend- en verlichtingspylonen meer gunstig zou zijn.

3.1.17. Als conclusie blijken verzoekers tot vernietiging er niet in te slagen om het bewijs te leveren in welke zin de motivering door de discretionair bevoegde GOA van de vergunningsaanvraag als een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact in de zin van art. 4.4.7, §2 VCRO en art. 3, §2, 12' van het Besluit van 5 mei 2000, een schending zou uitmaken van één van de in het eerste middel ingeroepen normen.
...

5.

In de wederantwoordnota dupliceren de verzoekende partijen als volgt/ voegen zij het volgende toe:

"...

b) Kritiek is gericht tegen de juiste en enige motieven

13.

Voorafgaandelijk merken verzoekers op dat de tussenkomende partij Telenet (pagina 12 van haar uiteenzetting) beweert dat de kritiek van verzoekers had dienen gericht te zijn tegen de motieven vermeld op pagina 4 van het Bestreden Besluit, aangezien verweerder op die plaats zou nagegaan en gemotiveerd hebben waarom de bestreden aanvraag een "beperkte ruimtelijke impact" zou hebben.

14.

De overwegingen op pagina 4 van het Bestreden Besluit zijn enkel een letterlijke herneming (d.i. citaat) van de pagina's 12-13 van de verklarende nota van de aanvrager Orange, gevoegd bij de omgevingsvergunningsaanvraag.

Dit zijn dus geen eigen overwegingen van verweerder, zodat zij niet kunnen aanzien worden als het onderdeel van het Bestreden Besluit waarin die vermeende "beperkte ruimtelijke impact" wordt gemotiveerd.

Het enige deel van pagina 4 dat eigen is aan verweerder, is de overweging:

"In toepassing van artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan er voor betreffende aanvraag principieel afgeweken worden van de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Reet centrum-noord'".

In die overweging is geen enkele reden te lezen waarom verweerder zelf van oordeel zou zijn dat de zendmasten slechts een beperkte ruimtelijke impact zouden hebben.

Indien Telenet van oordeel is dat (op de weerlegging van bepaalde bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek na) op pagina 4 van het Bestreden Besluit de motivering te lezen zou moeten zijn waarom er toepassing kon gemaakt worden van artikel 3, §2 van het afwijkingsbesluit, dan kan enkel vastgesteld worden dat het Bestreden Besluit geen motivatie bevat, in welk geval het middel des te meer gegrond is.

15.

Tussenkomende partij Telenet merkt verder op dat pagina 6 van het Bestreden Besluit de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft, en niet slaat op de ruimtelijk beperkte impact, terwijl het eerste middel niet de schending aanvoert van artikel 4.3.1, §1, 1 ste alinea, 1°, d) en artikel 4.3.1, §2, 1 ste alinea, 1° VCRO.

Verzoekers merken vooreerst op dat de tussenkomende partij Orange de visie van Telenet alleszins niet deelt, want op pagina 9 van haar schriftelijke uiteenzetting stelt zij dat de motieven voor de toepassing van artikel 3 van het Besluit van 5 mei 2000 te lezen zijn op de pagina's 6, 11, 12 en 13...

Dat artikel 4.3.1, §1, 1 ste alinea, 1°, d) en artikel 4.3.1, §2, 1 ste alinea, 1° VCRO in het eerste middel niet vermeld worden is verder logisch, aangezien de schending van de goede ruimtelijke ordening aan bod komt in het tweede middel.

Ongeacht de in het Bestreden Besluit gebruikte titels en hoofdstukken, zijn verweerders op zoek gegaan naar overwegingen in het Bestreden Besluit die zouden kunnen verantwoorden waarom verweerder meende toepassing te kunnen maken van de afwijkingsregeling van artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000.

Aangezien deze manifest niet te vinden zijn op de pagina 4 (waarvan door Telenet sprake — zie voor) hebben verweerders deze elders in het Bestreden Besluit moeten trachten te zoeken.

Anders dan wat Telenet voorhoudt, leunt de vraag of een inrichting functioneel inpasbaar is, wel degelijk aan bij de vraag of een inrichting al dan niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Een inrichting waarvan men oordeelt dat ze onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening bijvoorbeeld omwille van de aard of de omvang ervan, zal per definitie ook geacht worden een te grote ruimtelijke impact te hebben omwille van de aard of de omvang ervan.

De kritiek van verzoekers op argumenten van het Bestreden Besluit die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening trachten te verantwoorden, is dan ook wel degelijk pertinent en relevant in het kader van de kritiek op de toepassing van artikel 3, §2 van het afwijkingsbesluit.

En verzoekers herhalen dat — indien Telenet deze motieven niet relevant acht in het kader van artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000 — enkel kan vastgesteld worden dat het Bestreden Besluit in dat geval geen eigen overwegingen inzake de toepasselijkheid van deze bepaling vat (zie voor).

c) *Weerlegging motieven Bestreden Besluit*

16.

(...)

Verzoekers vragen wel om vast te stellen dat de motieven die het Bestreden Besluit aandraagt om de voorwaarden te staven waaraan de aanvraag moet voldoen om te kunnen vergund worden met toepassing van de uitzonderingsregeling van artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000, deels foutief, deels niet onderbouwd, en in ieder geval manifest onvoldoende zijn, zodat verweerder de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen heeft geschonden.

Deze toetsing behoort wel degelijk tot de bevoegdheid van Uw Raad.

(...)

[Verzoekers] behandelen in dit verband tevens de schriftelijke uiteenzettingen van Orange en Telenet. Wat de antwoordnota van verweerder betreft, merken verzoekers op dat deze, op een aantal overwegingen na, volstaat met het citeren van het Bestreden Besluit, wat evident niets bijbrengt aan de zaak.

- **Telecom-masten “noodzakelijk” voor bereik**

(...)

- **“Functionele inpasbaarheid” ten aanzien van omliggend gebied afwezig en niet onderzocht**

(...)

(ii)

*Bij wijze van precedent verwijzen verzoekers naar de recente weigering van de gewestelijk omgevingsambtenaar dd. 16 juli 2018 van de omgevingsvergunning voor het bouwen van een zendmast van 25 meter hoog voor telecommunicatie, in vervanging van een bestaande verlichtingspyloon tussen de Oude Rondelaan en de inrit van de R23 wat de ringweg rond Leuven is — gevoegd als **nieuw stuk 10**. (figuur)*

Zoals blijkt uit deze kaart, is deze locatie gelegen op het kruispunt tussen twee zeer drukke gewestwegen, en in die zin al een veel evidentere locatie dan de locatie in casu — zijnde in een zeer landelijke dorpskern.

Nochtans overwoog de gewestelijke omgevingsambtenaar in dat besluit dat:

"(...) de bestaande beplantingen onvoldoende (waren) om de pyloon door zijn hoogte en omvang op voldoende wijze af te schermen, dit mede doordat de inplanting zich op onvoldoende afstand bevindt t. o. v. achterliggende woningen ter hoogte van de Oude Rondelaan".

Het algemeen besluit was:

"De aanvraag kan niet worden vergund doordat de aanvraag door zijn aard en omvang geen ruimtelijk beperkte impact genereert doordat er rechtstreekse hinder en nadelen werden vastgesteld van het project op de onmiddellijke omgeving. De projectzone sluit rechtstreeks aan bij een woonzone. Door de aard en de omvang (hoogte, diameter) van de pyloon, de bijkomende ruimte-inname in de groenbuffer, alsook de geringe afstand t.o.v. de achterliggende woningen, zullen de omwonenden rechtstreekse hinder ondervinden van deze inplanting".

Voormelde redenering geldt des te meer voor het met het Bestreden Besluit vergunde project, dat veel landelijker gelegen is en eveneens vlakbij woningen is gelegen, waaronder de woning van verzoekers.

Het Bestreden Besluit laat niet toe te achterhalen waarom verweerder pylonen met identieke hoogte wél hinderlijk acht in een sterk verstedelijkte omgeving en gelegen langs een zeer drukke gewestweg, en niet hinderlijk acht in een landelijke gemeente op amper 25 meter afstand van woningen. Hiervoor is ook geen redelijke verantwoording te bedenken.

(iii)

Volgens Telenet zou het Bestreden Besluit wel een motivering bevatten inzake de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, zijnde dat de zendmasten tot "doel" hebben om aan "de gebruikers die zich bevinden in de omgeving" een "volwaardig en doorlopend zend- en ontvangstbereik" te bieden. Telenet voegt eraan toe dat Uw Raad al heeft geoordeeld dat GSM-installaties, als installaties van openbaar nut, in woongebied kunnen.

De door Telenet geciteerde passage refereert naar de "gebruikers" die zich "in de omgeving" van de zendmasten bevinden, wat evenzeer kan refereren naar de gebruikers die zich in de zone voor dagrecreatie bevinden, zodat dit niet noodzakelijk iets bijbrengt inzake de functionele inpasbaarheid van de masten in het omliggend woongebied.

Bovendien zeggen deze overwegingen niets over de vraag waarom de 2 zendmasten van 25 meter hoog — gelet op hun aard en omvang — de grenzen van het ruimtelijk functioneren van dat woongebied niet overschrijden. Voor masten hoger dan 20 meter vraagt de wetgeving immers een specifieke bijzondere motivering, die in het Bestreden Besluit niet terug te vinden is.

(iv)

Hetzelfde geldt voor de overweging van Orange en de verwerende partij dat het onderzoek naar de impact op de omliggende gebieden zou moeten blijken uit het feit dat het Bestreden Besluit heeft overwogen dat GSM masten "niet meer weg te denken" zijn uit "onze leef- en werkomgeving".

Dit heeft niets te maken met de vraag of de zendmasten functioneel inpasbaar zijn.

(v)

Orange en de verwerende partij verwijzen tenslotte naar de bewering in het Bestreden Besluit dat er een "afdoende afstand" zou worden bewaard tot de omliggende woningen, feit dat onjuist is zoals verzoekers hierna aantonen, en naar het feit dat het architectonisch en landschappelijk karakter door de gevraagde

zendinstallatie niet in het gedrang zou worden gebracht gelet op de "kleine voetafdruk" van de installaties.

Dat laatste slaat nergens op, aangezien evident niet de "voetafdruk" van de zendmasten het probleem is, maar wel de enorme hoogte ervan. Een mast van 25 meter hoog komt ongeveer overeen met een gebouw van 8 verdiepingen... en dat op 25 perceelsgrens van de verzoekers...

- **Alternatieve locaties**

(...)

- **Geen motivering voor feit dat (...) de lagere pylonen daadwerkelijk 25 m moesten zijn**

(...)

(ii)

Telenet en de verwerende partij stellen dat deze kritiek op het Bestreden Besluit niet pertinent is, aangezien de verwerende partij geen fictieve alternatieve locatie, met een hogere pyloon, diende te onderzoeken, maar enkel de aanvraag op zich.

Feit is dat verwerende partij dat alternatief project van één hogere pyloon de facto wel in haar overwegingen heeft betrokken als één van de argumenten om de voorliggende aanvraag te vergunnen. Ze stelt immers dat één hogere pyloon minder voordelig zou geweest zijn dan 2 lagere pylonen en dit ter verantwoording van de afgifte van de vergunning.

Verzoekers hebben dan evident het recht om dat fout argument in het beroep tot nietigverklaring te betwisten.

(iii)

Orange betwist het belang van verzoekers bij dit argument, aangezien verzoekers de pylonen van 25 meter al te hoog vinden, en één enkele pyloon 6 à 7 meter hoger had moeten zijn d.i. dus meer dan 30 meter hoog.

Vooreerst brengt Orange geen enkel bewijsstuk bij waaruit zou moeten blijken dat één pyloon noodzakelijkerwijze 6 á 7 meter hoger had moeten zijn.

Bovendien gaat Orange hiermee voorbij aan het feit dat 1 pyloon, desgevallend met een grotere hoogte, verder van de woningen had kunnen ingeplant worden, en dus wel degelijk perfect minder hinderlijk kan zijn dan 2 pylonen van nog steeds 25 meter hoog, maar dan wel ingeplant op slechts 2 meter van de perceelsgrens van verzoekers.

(iv)

Dat 2 pylonen zouden zorgen voor "een visueel meer harmonieuze invulling, zoals wordt beweerd, slaat tenslotte nergens op.

Het valt niet in te zien waarom de buurtbewoners liever op 2 masten van 25 meter hoog kijken dan op 1 verder weg ingeplante mast van bv. 30 meter.

Het Bestreden Besluit motiveert ook niet waarom dat zo zou zijn.

- **Telecom-masten zijn hoger dan verlichtingspalen**

(...)

(ii)

Telenet en Orange stellen in hun schriftelijke uiteenzetting dat het Bestreden Besluit niet zou gesteld hebben dat de verlichtingspalen even hoog zijn als zendmasten. Verweerder zou enkel gesteld hebben dat er twee masten minder moeten geplaatst worden als de zendmasten en de verlichtingspalen kunnen gecombineerd worden.

Het Bestreden Besluit stelt:

"Verlichtingspalen bij een sportterrein kunnen beschouwd worden een gangbaar en noodzakelijk gegeven, en vormen geenszins een vreemd en visueel storend element. Het is dan ook een logisch gegeven dat de zendstations gebundeld worden met de verlichtingsmasten" (pagina 11).

Dat een verlichtingspaal niet "vreemd en visueel storend" is, en dus best gekoppeld wordt met een zendinstallatie, impliceert noodzakelijk dat de verwerende partij bedoelt dat dan ook een zendmast niet "vreemd en visueel storend" is, terwijl de zendmasten meer dan 10 meter hoger zijn dan een verlichtingspaal, en het één dus met het ander niets te maken heeft.

De kritiek van verzoekende partijen is dan ook wel degelijk terecht aangezien ofwel de verwerende partij fout geïnformeerd was over de gangbare hoogte van een verlichtingspaal voor een voetbalveld, ofwel in het Bestreden Besluit foutief de indruk heeft willen wekken dat beiden ongeveer even hinderlijk (en dus even hoog) zijn.

(iii)

De precedenten die Telenet in dit verband in haar schriftelijke uiteenzetting aanhaalt zijn niet relevant aangezien de pylonen in die gevallen gelegen zijn langs drukke (gewest-)wegen of spoorwegen, terwijl het in casu gaat om de inplanting van 2 pylonen van 25 meter hoog in een landelijke gemeente.

(...)

- **Telecom-pylonen zijn niet "centraal" ingeplant**

(...)

De verwerende partij herhaalt enkel in haar antwoordnota dat de zendmasten wel centraal staan ingeplant, zonder te verduidelijken waaruit zij dit afleidt.

De kaart die zij toevoegt (pagina 15 antwoordnota) illustreert het tegendeel. Van een "centrale ligging" is geen sprake.

(iii)

Telenet stelt dat verzoekers deze passage verkeerd lezen, want dat verwerende partij heeft bedoeld dat de masten centraal in "het gebied", dit is het "dagrecreatiegebied" worden ingeplant, en niet centraal op het voetbalveld.

Niet alleen zijn ze ook niet centraal in het dagrecreatiegebied ingeplant (cf. plan pagina 22 schriftelijke uiteenzetting Telenet). Maar bovendien blijkt uit het Bestreden Besluit duidelijk dat dit niet bedoeld werd: "'De pylonen worden tevens voorzien centraal in het gebied, symmetrisch aan weersijden van het A-terrein". Het "A-terrein" refereert overduidelijk naar het voetbalterrein.

(iv)

De bewering door Orange, als zouden verzoekers meer last hebben van de verder ingeplante pyloon (aan de overzijde van het voetbalterrein), dan van de pyloon aan hun zijde van het voetbalterrein, die op 25 meter van hun perceelsgrens staat, omdat de voetbalveldverlichting van de dichtst bijgelegen pyloon weg van hun eigendom schijnt, snijdt evident geen hout.

De visuele hinder en de hinderlijke schaduw, veroorzaakt door de zeer hoge de pyloon die men op 25 meter van hun perceelsgrens wil inplanten, zal dagelijks en permanent zijn, met of zonder verlichting.

De lichthinder is van een andere orde, want doet zich evident enkel voor op momenten dat de terreinverlichting noodzakelijk is.

De inschatting die Orange maakt is dan ook fout en op niets gesteund.

- **Beweerde "afdoende" afstand tot woningen**

(...)

(ii)

De verwerende partij herneemt in haar antwoordnota enkel nogmaals dat de afstand "afdoende" is, andermaal zonder toe te lichten hoe groot die afstand precies is, en waarom die (ongekende) afstand als afdoende wordt geacht.

Gelet op de hoogte van de constructies, en de evidente enorme impact ervan op de omgeving en in het bijzonder de woning van verzoekers waarvan de perceelsgrens gelegen is op 25 meter van de dichtstbijzijnde pyloon, getuigt dit van een manifest gebrekkig motivering.

Te meer, het weze herhaald, dat er voor de toepassing van artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000 een bijzondere motiveringsplicht geldt.

(iii)

Het verweer van Telenet, als zou er geen "verplichting" bestaan tot het cijfermatig uitdrukken van de afstand tot de woningen, en als zouden verzoekers dat "ongeveer" zelf kunnen berekenen op basis van het dossier, slaat nergens op.

In het kader van een bouwaanvraag over een dossier dat enkel kan vergund worden op grond van een uitzonderingsregeling, die bovendien een bijzondere motivering inzake het respecteren van de grenzen van het ruimtelijk functioneren vereist, is het essentieel dat de Orange deze afstanden tot de dichtstbijzijnde woningen expliciteert. Dit ten einde zowel de vergunningverlener als die omwonenden toe te laten om de impact van de aanvraag correct in te schatten. Het feit dat de verwerende partij die berekening zelf kennelijk niet gemaakt heeft, want volstaat met te spreken over een "afdoende" afstand illustreert dat de beoordeling die vereist is onder artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000 onzorgvuldig is gebeurd.

Verzoekers kunnen enkel vaststellen dat Orange en Telenet, zelfs in hun schriftelijke uiteenzettingen voor Uw Raad, weigeren om deze afstanden cijfermatig weer te geven.

Enkel Telenet stelt dat het volgens haar meer is dan 25 meter, maar legt er geen enkel stuk van voor, wat zij — als begunstigde van het Bestreden Besluit — moet doen.

In ieder geval had verweerder dienen vast te stellen dat het aanvraagdossier onvoldoende concrete en precieze informatie bevatte om de afstand tot de omliggende woningen in te schatten, zodat zij de impact van de zendmasten op die woningen niet correct kon inschatten.
(...)

Telenet verwijst in dit verband andermaal naar een aantal precedents die onvergelijkbaar zijn met voorliggende situatie.

(...)

Het volstaat dus niet precedents aan te halen waarin Uw Raad heeft geoordeeld dat de inplanting van zendmasten in woongebied kan. Elke omgevingsvergunningsaanvraag dient individueel onderzocht én gemotiveerd te worden, rekening houdend met de concrete gegevens van de plaats.

Aanvragen langs drukke wegen, spoorwegen en kanalen — waarbij overigens de afstand van de pylons tot de beroepers niet gekend is — zijn absoluut onvergelijkbaar met de in casu voorliggende aanvraag voor 2 pylons pal in het centrum van Reet, en op zeer korte afstand van een hele reeks woningen, waaronder de woning van verzoekers.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen zetten in essentie uiteen dat de aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden worden omdat de (in het artikel 4.4.7 VCRO voorziene en in het Besluit Handelingen van Algemeen Belang verder uitgewerkte) mogelijkheid om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften (*in casu*: van het ruimtelijk uitvoeringsplan) niet van toepassing zou zijn aangezien er geen sprake is van een zogenaamde “*handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact*”. Minstens zou dit aspect door de verwerende partij onvoldoende onderzocht en gemotiveerd zijn. Aldus zou niet rechtsgeldig afgeweken zijn van de voorschriften uit artikel 10 van het ruimtelijk uitvoeringsplan.

2.

Op grond van artikel 4.3.1, §1, 1° a) VCRO moet een stedenbouwkundige vergunning worden geweigerd wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, tenzij daarvan op rechtsgeldige wijze kan worden afgeweken.

Artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziet in een afwijkingsmogelijkheid van de planologische bestemming voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben. Dit artikel, zoals van toepassing, bepaalt:

“... ”

§ 2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften.

Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

*Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.
...*

Artikel 3 Besluit Handelingen van Algemeen Belang bepaalt welke handelingen van algemeen belang een ruimtelijk beperkte impact hebben, waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, zonder de vereiste van een voorafgaand planningsinitiatief, een vergunning kan worden verleend in afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

Artikel 3, §2, eerste lid Besluit Handelingen van Algemeen Belang, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015 (B.S. 12 november 2015), bepaalt onder meer:

*“...
Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op:*

(...)

12° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylonen minstens 20 meter hoog zijn;

(...)

De handelingen, vermeld in het eerste lid, die niet onder paragraaf 1 vallen, mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, tenzij die handelingen door de aard, ligging en oppervlakte ervan geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbare gebied. De vergunningsaanvrager die de handelingen, vermeld in het eerste lid, wil uitvoeren, motiveert in zijn vergunningsaanvraag waarom die handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke bereik van de effecten van de handelingen.

Een combinatie van de handelingen, vermeld in de paragrafen 1 en 2 of in paragraaf 2 alleen, kan ook beschouwd worden als een handeling van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact heeft als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...”

De verwerende partij beschikt bij de beoordeling over de impact op het ruimtelijk functioneren van het gebied, dan wel de omliggende gebieden, over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan zijn beoordeling op dit punt niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. Evenmin is de Raad bevoegd om te oordelen over de opportuniteit van de bestreden beslissing. In het licht van vermelde legaliteitscontrole is de Raad enkel bevoegd om, op basis van de concrete gegevens

van de zaak, te onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan de feiten, waarop zij haar beoordeling baseert, correct heeft vastgesteld en of zij op basis daarvan in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de gevraagde handelingen, conform artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2 Besluit Handelingen van Algemeen Belang, een ruimtelijk beperkte impact hebben.

3.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient de verwerende partij in de bestreden beslissing de redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, zodat het voor een belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

De artikelen 2 en 3 Motiveringswet concretiseren deze beginselen voor eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, als onderdeel van de materiële motiveringsplicht, vereist bovendien dat de verwerende partij bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. Tot slot moet de verwerende partij de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

Een kennelijk onredelijke beslissing zal dan slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming zou komen.

4.1.

De gevraagde GSM-pylonen liggen volgens het ruimtelijk uitvoeringsplan in een zone voor dagrecreatie. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de voorschriften van dit ruimtelijk uitvoeringsplan.

De verwerende partij licht vervolgens – met verwijzing naar de artikelen 4.4.7, §2 VCRO, artikel 2,8° en artikel 3, §2, 12° Besluit Handelingen van Algemeen Belang – het wettelijk kader toe inzake de mogelijkheid om af te wijken van de stedenbouwkundige voorschriften voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijke impact hebben. Daarna overweegt zij dat de aanvraag een gemotiveerd verzoek tot afwijking bevat, waarbij zij de tekst van het verzoek tot afwijking overneemt in de bestreden beslissing (p. 4).

De eigenlijke beoordeling van de (al dan niet) “beperkte ruimtelijke impact” van de aangevraagde GSM-pylonen bevindt zich verder in het bestreden besluit. Geconfronteerd met specifieke bezwaren inzake de vraag of de twee gevraagde pylonen een ruimtelijk beperkte impact hebben, oordeelde de verwerende partij:

“ ...

6. *De aanvraag is gelegen binnen de begrenzing van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Reet Centrum-noord', meer specifiek in de zone voor dagrecreatie. Artikel*

7.4.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat de voorschriften van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van de plannen van aanleg vervangen, tenzij het ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt. De aanvraag dient bijgevolg beoordeeld te worden aan de hand van de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De aanvraag is inderdaad niet in overeenstemming met de voorschriften van het van kracht zijnde plan. Artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt echter dat in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben, mag afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. In artikel 3, §2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 05/05/2000 en latere wijzigingen tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt gesteld 'Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7., §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op: ... 12° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylonen minstens 20 meter hoog zijn; ... Met toepassing van artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan er voor betreffende aanvraag principieel worden afgeweken van de voorschriften van het van kracht zijnde plan. **Het bezwaar wordt niet weerhouden.**

7. Artikel 4.4.7., §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijke beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. De beperkte impact wordt door de aanvrager beschreven in een gemotiveerd verzoek tot afwijking. De aan te passen telecomopstelling overschrijdt een hoogte van 20 meter maar kan desalniettemin beschouwd worden als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. De 2 nieuwe buispylonen zijn voorzien centraal in het gebied, symmetrisch aan weerszijden van het A-terrein. Hierdoor wordt er een afdoende afstand tot de omliggende woningen gerespecteerd. De constructie bestaat uit 2 buispylonen van 25m waaraan de antennes en kleine technische elementen worden bevestigd, en de nodige antenne- en technische kabels via de binnenkant van de pylonen lopen, zodat deze niet zichtbaar zijn. Doordat de technische installaties van zowel Orange als Telenet bovengronds worden geplaatst aan de voet van de pyloon, ontstaat er telkens een compact geheel en kan deze constructie beschouwd worden als twee puntopstellingen van openbaar nut. De pylonen zullen tevens dienst doen als dragers voor de verlichtingsarmaturen van de voetbalclub die in de toekomst heel het A-terrein willen kunnen verlichten en dus hierdoor reeds 2 pylonen minder zal moeten plaatsen. Het architectonisch en landschappelijk karakter wordt door de gevraagde zendinstallatie met kleine voetafdruk niet in het gedrang gebracht. Op basis hiervan kan de ruimtelijke impact van de opstelling op zijn omgeving als eerder beperkt worden beschouwd en is ze niet

bepalend in die zin dat ze het ruimtelijk functioneren van de omgeving in gevaar zou brengen.

Het bezwaar wordt niet weerhouden.

...

4.2.

Anders dan de verwerende, en in het bijzonder de eerste tussenkomende partij, lijken voor te houden, kan de tekst op pagina 4 van de bestreden beslissing, niet worden aanzien als relevante 'eigen' motivering ter zake. Het betreft niet meer dan het loutere citeren/overnemen van dit gemotiveerd verzoek tot afwijking, hetwelk evenwel niet uitdrukkelijk wordt bijgetreden. De verwerende partij stelt ogenschijnlijk los daarvan dat "... *in toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, principieel afgeweken kan worden van de voorschriften van het RUP...*". Waarom er ook *in casu* omwille van de beperkte ruimtelijke impact van de voorschriften van het RUP kan worden afgeweken, verduidelijkt zij aldaar niet.

Het is pas bij de eigenlijke beoordeling van de aanvraag, in de titels "Inhoudelijke beoordeling" en "Bespreking bezwaren openbaar onderzoek" dat daarop door de verwerende partij zelf wordt ingegaan. Noch de verwerende partij, noch eerste tussenkomende partij, toont aan dat er aan de voorwaarden voor "*motivering door verwijzing*" wordt voldaan, en dit kan in voorliggend geval ook niet worden aangenomen, gelet op het feit dat het verzoek tot afwijking niet uitdrukkelijk wordt bijgetreden.

Hoe dan ook is deze discussie in de voorliggende aangelegenheid van beperkt belang aangezien vermelde overwegingen (quasi letterlijk) in de verdere beoordeling zoals vervat in de bestreden beslissing (op 12-13) worden hernomen.

Zoals de eerste tussenkomende partij uitdrukkelijk erkent in haar schriftelijke uiteenzetting, bekritiseren de verzoekende partijen wel degelijk de motieven op pagina 12 en 13 zodat het verweer dat de verzoekende partijen de "*verkeerde motieven*" zouden betwisten nu zij "*de motieven op pagina 4 niet betwisten*", faalt. Evenmin kan het de verzoekende partijen worden verweten dat zij – in haar zoektocht naar overwegingen die zouden kunnen verantwoorden waarom de verwerende partij meende toepassing te kunnen maken van de afwijkingsregeling - (ook) kritiek uiten op de motieven in het onderdeel van de bestreden beslissing waarin de goede ruimtelijke ordening werd beoordeeld.

Het kan alleszins niet worden ontkend dat de verzoekende partijen in de onderdelen "*functionele inpasbaarheid ten aanzien van omliggend gebied afwezig en niet onderzocht*", "*GSA dient geen alternatieve locaties te onderzoeken*", "*geen motivering voor feit dat twee pylonen beter zijn dan één hogere*" en "*telecompalen zijn niet centraal ingeplant*" in essentie stellen dat er niet werd gemotiveerd waarom de grenzen van het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden niet werden overschreden en dat de beoordeling van de visuele impact/effecten niet steunt op werkelijk bestaande feiten, dan wel op pertinente en draagkrachtige motieven.

5.1.

De verzoekende partijen kunnen in dit betoog worden bijgetreden. De Raad oordeelt dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven niet kunnen volstaan om te besluiten dat de gevraagde pylonen slechts een ruimtelijk beperkte impact zullen hebben.

Hoewel uit de bestreden beslissing weliswaar blijkt dat het ruimtelijk functioneren van het (project)gebied zelf (bestaand voetbalveld in zone voor dagrecreatie) werd onderzocht en er werd geoordeeld dat dit niet in het gedrang zou komen, daarbij rekening houdend met een symmetrische inplanting langs weerszijden van het voetbalterrein, met de aanwezigheid van bestaande

verlichtingspalen die gangbaar en niet storend zijn voor een sportterrein en waarmee de pylonen zullen worden gebundeld, en met de rol die de pylonen spelen in functie van het terrein doordat ze ook dienst doen als verlichting ervan waardoor ze het architectonisch en landschappelijk karakter van de site niet in het gedrang brengen, kan hetzelfde niet gezegd worden over het ruimtelijk functioneren van de *omliggende gebieden*.

5.2.

Immers, uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij een zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar de impact van de pylonen op het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden. Om met kennis van zaken de impact op de omliggende gebieden te kunnen beoordelen, is vooreerst de vraag relevant welke de omliggende gebieden zijn en waaruit deze bestaan.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de omliggende gebieden niet concreet omschrijft. Met uitzondering van niet nader genoemde noch (in de straat) gesitueerde "*omliggende woningen*", kan aan de hand van de bestreden beslissing niet worden achterhaald hoe de omliggende gebieden feitelijk zijn samengesteld, en evenmin verduidelijkt de verwerende partij de bestemming van de omliggende gebieden.

Nu het oordeel van de verwerende partij inzake het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden, niet gesteund is op bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid zijn vastgesteld, is, naast de zorgvuldigheidsplicht, ook de motiveringsplicht geschonden.

5.3.

Bovendien, en nog los van de voorgaande overwegingen, blijkt het oordeel dat de pylonen het ruimtelijk functioneren van de woningen in de omliggende gebieden niet in gevaar brengen, hoe dan ook gesteund te zijn op aannames, vage en algemene motieven (stijlformules) die de nodige pertinentie missen en aldus het oordeel niet kunnen dragen.

Wat betreft het eerste motief dat "*een afdoende afstand tot de omliggende woningen wordt gerespecteerd*", stelt de Raad vooreerst vast dat de afstand(en) niet nader word(en) toegelicht in de bestreden beslissing, en evenmin kunnen worden achterhaald op grond van de dossierstukken.

De bewering van de eerste tussenkomende partij dat deze evenwel '*eenvoudig kunnen worden nagemeten*', is geenszins correct aangezien het inplantingsplan, gelet op het feit dat in wezen op de projectsite wordt gefocust, de omgeving (en woningen) zeer beperkt weergeeft en aldus een correcte inschatting van de verschillende afstanden tot de woningen niet tot nauwelijks toelaat.

De vaststelling van de verwerende partij blijkt dan ook niet te steunen op werkelijk bestaande feiten, minstens blijken zij niet uit het administratief dossier dat voor de Raad, en bij uitbreiding de verzoekende partijen, samen met de bestreden beslissing zelf, als uitgangspunt moet worden gehanteerd om de motieven van de verwerende partij op hun waarachtigheid en geldigheid te beoordelen.

Daarnaast is het geheel onduidelijk waarom de afstand afdoende is in functie van de aard/omvang van het project en de ruimtelijke effecten ervan. De Raad heeft er het raden naar of de verwerende partij doelt op een voldoende afstand in functie van de omvang van de pylonen en bijhorende visuele hinder/effecten ervan of op een voldoende afstand in functie van de stralingseffecten... laat staan dat zou worden verduidelijkt waarom en hoe deze afstanden een invloed hebben op deze of gene effecten.

Nu de verwerende partij, zonder duidelijkheid over de concrete afstanden van de pylonen tot de omliggende woningen, en zonder te verduidelijken *waarom* de afstanden voldoende zijn om te

oordelen dat het ruimtelijke functioneren van de omliggende gebieden niet wordt overschreden, is het motief dat “een afdoende afstand tot de omliggende woningen wordt gerespecteerd” dermate vaag dat het de Raad voorkomt als een stijlformule.

5.4.

De overweging inzake de visuele effecten van de pylonen dat de kabels via de binnenkant van de pyloon lopen zodat deze onzichtbaar zijn en dat een “*compact geheel*” ontstaat tussen de pyloon en de technische installaties aan de voet zodat ze kunnen beschouwd worden als twee puntopstellingen, komt op zich niet onjuist voor, maar verantwoordt niet waarom er sprake zou zijn van een ‘*ruimtelijk beperkte impact*’, nu de ruimtelijke impact van de pylonen niet alleen door de compactheid (naar vormgeving, breedte en grondinname) wordt gedetermineerd, maar ook, en zelfs in de eerste plaats, door de hoogte ervan.

De vergunningverlenende overheid dient bij zijn beoordeling over de al dan niet beperkte ruimtelijke impact van een handeling van algemeen belang rekening te houden met “*de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handeling*”. Het is dus geenszins uitgesloten dat een “*compact*” bouwwerk maar met een aanzienlijke hoogte, zoals een pyloon, de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden toch overschrijdt. De ruimte die de gevraagde pyloon in de hoogte inneemt en de visuele impact hiervan op de omgeving, is aldus van belang.

Nog daargelaten de vraag of voormelde motivering die – met uitzondering van een aantal weggelaten regels – een letterlijke overname van de verklarende nota van de aanvrager (zijnde de eerste tussenkomende partij) betreft, überhaupt als een afdoende op eigen onderzoek gebaseerde motivering kan worden aangemerkt, komt de Raad, gelet op het bovenstaande, tot de vaststelling dat deze motivering tekortschiet.

6.1.

In tegenstelling tot wat alle partijen lijken aan te nemen, kan er niet zonder meer vanuit gegaan worden dat de motieven in de bestreden beslissing in het kader van de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, evenzeer relevant zijn voor de vraag naar de ruimtelijke impact van het project, nu de beide toetsingskaders niet samenvallen en de beoordelingen evenmin met elkaar kunnen worden gelijkgesteld.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is dus te onderscheiden van de beoordeling op grond van artikel 4.4.7, §2 VRO. Immers kan een bepaald project weldegelijk inpasbaar geacht worden in de omgeving bestaande toestand en dus verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening, zonder dat er van een “ruimtelijk beperkt” project in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO kan worden gesproken.

In de voorliggende aangelegenheid verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing niet eens naar haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, wat een reden te meer is om aan te nemen dat deze motieven niet kaderen in haar beoordeling van de ruimtelijke impact op (het gebied en) de omliggende gebieden.

De Raad oordeelt evenwel dat, zelfs wanneer er rekening zou worden gehouden met de overige motivering in de bestreden beslissing inzake de goede ruimtelijke ordening (toetsing van de schaal, visueel-vormelijke kenmerken,... op p. 6 en de beantwoording van een bewaar inzake visuele hinder op p.11) waarbij de impact op de omgeving aan bod komt, dit geen afbreuk doet aan het voorgaande aangezien in redelijkheid niet kan worden ontkend dat ook deze motivering niet kan verhelpen aan het vastgestelde motiveringsgebrek.

6.2.

Immers is de stelling dat de impact op omgeving wordt beperkt, omdat er wordt gekozen voor twee lagere pylonen in plaats van één hogere pyloon, geen pertinente motivering. Het feit dat een hypothetische, niet aangevraagde situatie (vermeend) *ernstiger* effecten/ een *zwaardere* impact zou hebben dan hetgeen werd aangevraagd, is geenszins relevant nu dit niet bewijst dat de ruimtelijke impact van het aangevraagde 'beperkt' is. Bovendien betreft dit een loutere bewering die niet wordt verduidelijkt; hoeveel hoger deze ene pyloon zou zijn is niet geweten, en evenmin wordt geduid waarom twee (iets) lagere pylonen in die mate "beter" zouden zijn, dat de ruimtelijke impact ervan "*beperkt*" zou te noemen zijn.

Het betoog van de tweede tussenkomende partij dat "*kan worden betwijfeld*" of de verzoekende partijen belang hebben bij dit middelonderdeel nu de keuze voor twee pylonen de maximale hoogte gevoelig beperkt, kan niet worden bijgetreden aangezien zij er verkeerdelijk vanuit gaat dat de verzoekende partijen wél voorstander zouden zijn van één hogere pyloon (van naar eigen zeggen 6-7 meter hoger) ter plaatse. Om met succes te kunnen aanvoeren dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middelonderdeel, dient de tweede tussenkomende partij aan te tonen dat de in het middel(onderdeel) aangevoerde onwettigheid de verzoekende partijen niet heeft benadeeld en dat de vernietiging op grond van deze onwettigheid hen geen voordeel kan opleveren, *quod non in casu*.

Opdat een verzoekende partij belang zou hebben bij een middel, is het noodzakelijk doch voldoende - tenzij het middel de openbare orde raakt - dat een vernietiging op basis van dit middel kan bijdragen tot het voordeel dat de verzoekende partij beoogt of, anders gezegd, dat dit middel het door haar geschetste nadeel zou kunnen weren. De verzoekende partijen streven met de huidige vordering de vernietiging na van de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2018, waarbij de plaatsing van twee telecomstations wordt vergund. Hun woning is gelegen in de onmiddellijke omgeving van het vergunde.

De gebeurlijke vernietiging van deze bestreden beslissing op basis van het middelonderdeel (dat net zoals de overige onderdelen de gebrekkige motivering van de verwerende partij over de impact van de telecomstations op het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden bekritiseert), leidt ertoe dat de verwerende partij een nieuwe beslissing dient te nemen, waarbij het niet vaststaat dat de verwerende partij zonder de bekritiseerde onregelmatigheden tot dezelfde beslissing zou komen.

De verzoekende partijen hebben dan ook belang bij het aanvoeren van het middel aangezien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel hen een voordeel kan opleveren.

6.3.

Voor wat betreft de stelling dat de "*afdoende afstand de visuele impact zou beperken*", en de stelling dat "*de totaal te gebruiken oppervlakte beperkt blijft nu de technische kasten aan de voet van de pyloon worden geplaatst*" verwijst de Raad naar zijn hoger oordeel waar werd gesteld dat de afstanden niet op zorgvuldige wijze konden worden vastgesteld zodat er bezwaarlijk kan worden gesteld dat deze 'afdoende' zijn en waarbij er evenmin wordt verduidelijkt hoe en waarom deze afstand een invloed heeft op de visuele impact, alsook dat de ruimtelijke impact van de pylonen niet alleen door hun grondinname worden gedetermineerd maar ook, en zelfs in de eerste plaats, door de hoogte ervan.

Ook de boutade dat de aangevraagde telecominstallaties niet meer weg te denken zijn uit de leef- en woonomgeving volstaat geenszins als verantwoording waarom het ruimtelijk functioneren van de omliggende gebieden niet zou geschaad zijn. Dergelijke stijlformule zou immers elke inplanting

van telecominstallaties (gsm-pylonen) op om het even welke plaats in of nabij woongebied kunnen verantwoorden.

6.4

Tot slot, en verder ten overvloede, in de mate uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de verwerende partij meent dat de ruimtelijke impact op het omliggend gebied beperkt zou zijn, nu de verlichtingspalen (waarmee gebundeld wordt) reeds een visuele impact hebben op het omliggend gebied, oordeelt de Raad dat dit geenszins een vrijgeleide vormt om de omgeving verder aan te tasten, te meer nu de verlichtingspalen zone-eigen zijn en nog stuk lager in hoogte (op de plannen van de aanvraag wordt de verlichting voorzien op 16 m hoogte).

7.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet op een zorgvuldig gemotiveerde wijze heeft geoordeeld dat de twee gevraagde pylonen van 25 meter hoog slechts een ruimtelijk beperkte impact hebben en aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.7, §2 VCRO (*juncto* artikel 3, §2 Besluit Handelingen van Algemeen Belang) werd voldaan.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede middel

Het tweede middel, waarin in essentie de schending van de goede ruimtelijke ordening (in samenhang met de motiveringsplicht) wordt aangevoerd, moet niet verder onderzocht worden aangezien dit heden niet tot een ruimere vernietiging aanleiding kan geven.

VII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, inclusief de hierna bedoelde rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

In zoverre de vordering van de verzoekende partijen (in de aangegeven mate) gegrond wordt bevonden, dient de verwerende partij aangeduid te worden als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij en vallen de kosten van het beroep, zijnde de door de verzoekende partijen betaalde rolrechten, ten laste van de verwerende partij.

De verzoekende partijen vragen niet om de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding. De Raad kan hen dergelijke vergoeding niet ambtshalve toekennen.

3.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, blijven ten laste van de tussenkomende partijen. De Raad is van oordeel dat een (vrijwillige) tussenkomst de inzet van de procedure voor de andere partijen, ook wat de verwerende partij betreft, niet nodeloos mag verzwaren.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van de bvba TELENET GROUP, respectievelijk de nv ORANGE BELGIUM zijn ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2018, waarbij aan de tweede tussenkomende partij de omgevingsvergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de plaatsing van twee telecomstations op de percelen gelegen te 2840 Rumst, Processieweg 6-8, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, nummers 35D3 en 39L6.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tweede tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen, ten laste van de verwerende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van elk van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 augustus 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER